

„Najprije u Antiohiji nazvaše učenike hrišćanima.“ DIELA 11.26

Antiohija

januar/februar 2020.

broj 163

**IDITE PO SVEMU SVIJETU
I PROPOVIJETAJTE EVANĐELJE SVAKOM STVORENJU.
MARKO 16:15**

Piter nam je briljantno, jednostavnim i razumljivim jezikom predstavio Bogom darovan ključ, kako bismo učinili ono što je nama nemoguće, ali Bogu je moguće.

Džordž Kajl Foster - *Izvrsni direktor Mastering Life Ministries*

U ovoj knjizi Piter Horobin nam predstavlja "centralni" ključ za isceljenje i slobodu. Tim ključem on potkopava sve izgovore kojima se služimo, stavljajući pred nas izazov da se upustimo u najmoćniju od svih molizava.

Vejn Hilsden - *Onivač crkve "Car careva" u Jerusalimu*

KNJIGE NAMENJENE OZBILJNIM TRAGAOCIMA.

ELEL - Srbija

Informacije za knjige:
vlatko.moravek@gmail.com
+381 63 540240

Za sve ostale informacije:
info.srb@ellel.org

UČENIŠTVO NA DELU.

Denis Kroz ima bogato iskustvo u naučavanju i služenju na području odbačenosti koje doseže do samog korena našeg osećanja odbačenosti, ukazujući nam kako možemo nadvladati silu koju odbačenost često ima nad našim životima a da toga ponekad nismo svesni.

Uz Biblijsku utemeljenost kroz ovo naučavanje, Denis pomaže čitaocu da razume kako naš lični identitet može biti izvitoperen kroz iskustva odbačenosti. Odbačenost može biti posledica neisceljenih emotivnih povreda zadobijenih u prošlosti ponekad još od samog začeca. Ova knjiga nam pomaže da ove povrede iznesemo na svetlost i da možemo služiti duboko u životima onij kojima je pomoć potrebna. Upotrebite ovu knjigu i krenite stazom prihvatanja samih sebe i udahnite novi život u vaše odnose sa drugima i sa Bogom!

Knjiga je deo edicije "Istina i sloboda", koja je utemeljena na poznatom programu Elle službe (Ellel Ministries International).

**Antiohija nije zamjena za čitanje i proučavanje Biblije,
niti za molitvu i zajedništvo sa drugim vjernicima,
što su veoma bitne stvari za naš odnos sa Bogom i duhovni rast.**

**Molimo vas da imate razumijevanja ukoliko pronađete greške u Antiohiji.
Ono što ne valja odbacite, a šta je dobro prihvatite i primijenite.**

Idite po svemu svijetu i propovijedajte evanđelje svakom stvorenju.

MARKO 16:15

Ukoliko ste uočili da se na naslovnoj strani ponavlja ovaj stih,
znajte da nije u pitanju greška već namjera da se svi podsjetimo
Isusove zapovijesti da propovijedamo evanđelje svim ljudima.

**ANTIOHIJA SE FINANSIRA
DOBROVOLJNIM PRILOZIMA
SVOJIH ČITALACA**

**MOLIMO VAS DA RAZMISLITE
DA LI POSTOJI MOGUĆNOST
DA FINANSIJSKI POMOGETE
MAGAZIN ANTIOHIJA**

HVALA

Štampanje i distribuciju ovog broja su podržali i finansijski pomogli
vjernici iz CB Vinkovci, KC Rijeka i EC Banjaluka.

Izdavač : Evanđeoska crkva Banjaluka | **Adresa :** Poštanski fah 34, 78102 Banjaluka, BiH/RS
Kontakt telefon : +387 [0]65 535 931 | **Tiraž :** 1000 | **Štampa :** Minerva, Subotica

DISTRIBUCIJA

Srbija : Miroslav Čobrda +381 [0]64 405 4744 | **Hrvatska :** Miroslav Fic +385 [0]91 739 0191

VELIKO POSLANJE

Stihovi u Mateju 28:19-20 postali su poznati kao Veliko poslanje: „Zato idite i načinite sve narode mojim učenicima, krsteći ih u ime Oca i Sina i Svetoga Duha, učeći ih da drže sve što sam vam naložio; i evo ja sam s vama u sve dane do svršetka sveta.” Isus je ovu zapovest dao apostolima pre nego što se uzneo na nebo. U njoj je istakao šta očekuje od apostola i učenika po svom odlasku sa zemlje.

Interesantno je da je u starogrčkom tekstu jedina određena zapovest u ovim stihovima „načinite sve narode mojim učenicima”. Veliko poslanje nas obavezuje da stvaramo učenike kada nam je to globalna misija, ali i dok obavljamo svoje svakodnevne dužnosti. Kako da stvaramo učenike? Tako što će-

mo ih krstiti i učiti svemu što je Isus naložio. „Načinite učenici-ma” je zapovest Velikog poslanja. „Zato idite”, „krsteći ih” i „učeći ih” su sredstva pomoću kojih ispunjavamo ovu zapovest.

Mnogi smatraju da Velikom poslanju pripada i stih Dela 1:8. „Nego ćete primiti silu - kad Duh Sveti siđe na vas, i bićete moji svedoci kako u Jerusalimu tako i po svoj Judeji, i Samariji, i sve do kraja zemlje.“

Veliko poslanje pokreće sila Svetog Duha. Mi treba da budemo svedoci za Hrista i ispunjavamo Veliko poslanje u svojim gradovima (Jerusalimu), u svojoj zemlji (Judeji i Samariji) i svugde gde nas Bog pošalje (sve do kraja zemlje).

Izvor: *Got Questions*

DOLINA PLAČA

Možda neki od vas prolazite dolinama žalosti i testiranja i puni ste pitanja. Neki dan sam čitao Psalam 84,6: „Dok prolaze Dolinom plača, u izvor je promeću i rani je dažd pokriva blagoslovima.“

Putovao sam Dolinom plača. U vrijeme pisanja ovoga psalma to bilo bezvodno i neplodno područje kroz koje su prolazile umorne noge hodočasnika na putu prema Jerusalmu. A onda, u određena godišnja doba, kiše bi pale i pješćana, pustinjska dolina promijenila bi se u prekrasan vrt. Pod njihovim nogama niklo bi hiljade cvjetova. Niko nikada nije ni pomislio da su oni ondje. Nije bilo naznaka da su tamo sve dok nebo nije zaplakalo i dok odozgo nisu pa-

le veličanstvene kapi kiše. Kišne bi se kapi slijevale u male prirodne čašice dok se ne bi oblikovalo jezero. Tad bi hodočasnici klicali od radosti te bi osvježeni i ojačani nastavili svoj put do sionske gore da štiju u dvorima Gospodnjim.

Postoje neki ljudi koji prolaze Dolinom plača, ali za njih ona nije ništa više nego li obična dolina. Postoje i drugi koji znaju kako izmoliti kišu, kasnu kišu, kišu dolaska Duha Svetoga koja će promijeniti pustinjsko iskustvo u divni vrt. Bog može učiniti čuda. On može učiniti da ga i gnjev čovjeka slavi. Više nego jednom otkrio sam da Gospod ima divne načine da osvježi svoje svete dok putuju kući. Zapravo, svako iskustvo u živo-

tu može biti bogato i plodono-
sno ako znamo moliti i dotaći
prijestolje Božje. Dolina plača
može se pretvoriti u izvor i kiš-
ne kapi mogu ispuniti korito
jezera.

Sada bih vas podsjetio da se u
toj dolini pojavljuje istinski
ispit duhovne besprijekornosti
i snage. Volim misliti da naš ne-
beski Otac nikada ne dopušta
da nam dođe neki ispit bez ne-
ke svrhe. Tek je nakon mnogih
udaraca po hladnom i tvrdom
mramoru Mikelandelo stvorio
svoga Mojsija. Završen proiz-
vod je bio samo dio ogromnog
komada mramora na kojem je

počeo raditi. Ponekad je Gospo-
du potrebno dugo, dugo vreme-
na da odvoji i otkine od nas one
nepotrebne stvari koje nas
sprečavaju na našem putu pre-
ma dvorima živoga Boga. Pone-
kad se tijelo buni, a duša se
često ulaguje. Sveti Božji nardo-
de, uvijek se sjetite da se iza
svakog testiranja i svake kušnje
u našem životu nalazi božanski
naum. Taman oblak može da se
nadvije nad nas, ali u svakom
zlu skriveno je i neko dobro.
Malo-pomalo sva će tama
nestati i neće više biti ni traga
oblaku.

Charles S. Price

**Da pođem i dolinom sjena
smrtnoga, neću se bojati zla;
jer si ti sa mnom; štap tvoj i
palica tvoja tješi me.**

PSALAM 23:4

NE DAJ SE SMESTI

Ne daj se smesti stanjem stvari izvana. Neka te ne zbuni nesređenost prilika u svijetu i u tvom bližem okruženju. Neka te ne uznemiruju loši međuljudski odnosi i pad moralnih vrijednosti. Sačuvaj prisebnost usred sveopšteg nereda, koji možda zahvata i tvoj vlastiti život. Nemoj reći: „Ne mogu se snaći u svemu tome. Kao da sve

to nema smisla.” Ne kloni duhom! Konačni sud o smislenosti i besmislenosti svijeta, u onom njegovom vanjskom obličju, prepusti Božjem sudu i prosuđivanju. A ti, otvori svoju nutrinu za Božje očitovanje. Dopusti njemu da uvede red u tvoje unutarnje biće i utvrdi svoje pouzdanje do te mjere, da ga potresi izvana neće moći uzdrmati. Za-

tim prepusti Bogu da i tvoje vanjske okolnosti uskladi prema svojoj providnosti.

Ima jedan biblijski događaj, koji mi je pomogao razumijeti djelovanje Božje providnosti usred nerazumljivih i zbunjujućih okolnosti. Podijeliću ga s vama uz molitvu da vas Gospod nadahne na veću otvorenost za njegove nedokučive puteve. Knjiga Postanka donosi zapis o putovanju Jakovljevih sinova u Egipat po žito. U vrijeme strašne gladi, deseterica braće su na očev poticaj pošli u nabavku hrane iz Hanana, gdje su bili nastanjeni, u daleku i stranu zemlju. Otac Jakov je zadržao samo najmlađeg sina Benjamina, jer ga nije htio izlagati opasnostima puta. Šimun, Ruben, Juda i ostali su očekivali da će put proći bez većih zapleta. Ali po dolasku u Egipat, bili su zatečeni.

Upravitelj egipatske zemlje, odgovoran za raspodjelu žita, bio je vrlo strog. Štaviše, optužio je došljake iz Hanana za uhođenje zemlje. Ali tu nije bio kraj nedaćama. Ovaj se egipatski visoki dostojanstvenik stalno raspitivao o njihovoj porodici. Tako je čuo da još imaju oca Jakova i najmlađeg brata

Benjamina. Na kraju je odlučio zadržati jednog od braće u pritvoru, a ostale je poslao s vrećama žita natrag u Hanan. Zaprijetio je da se idući put ne smiju pojaviti bez Benjamina – samo tako će znati jesu li mu govorili istinu. Ako se pojave s Benjaminom, pustiće im brata iz pritvora. Smeteni i zbunjeni zbog upraviteljeva zahtjeva, sjetili su se još jednog svog brata – očevog miljenika Josipa. Njega su iz zavisti, prije mnogo godina, uhvatili, držali u jami i – na kraju – prodali trgovcima, na putu za Egipat. Ocu su slagali da ga je rastrgala divlja zvijer. „Gledali smo njegovu muku dok nas je molio za milost, ali ga nismo uslišali. Stoga nas je ova nevolja snašla“ (Post. 42:21). Vraćajući se, braća su slučajno otkrila da je u vrećama novac kojim su platili žito. Ni to nije bio dobar znak. Silno preplašeni, pitali su se što im je to Bog uradio.

Osvanuo je dan, kad su braća bila primorana i po drugi put poći u Egipat. Otac je teškom mukom pustio Benjamina. Ispratio je sinove blagoslovom: „Neka Bog Svemogući, El Šadaj, potakne onog čovjeka na milosrđe prema vama te vam

pusti i drugog brata i Benjamina“ (Post. 43:14). I ovaj put su u Egiptu doživjeli neprilike, a njihov je ponovni susret s upraviteljem prošao u neizvjesnosti i strahu za život.

Kada su već pomislili da su u bezizlaznom položaju, dogodio se čudesan preokret. Upravitelj, koji im je zadavao tolike brige, odjednom je briznuo u plač. „Ja sam Josip, vaš brat, onaj kog ste prodali u Egipat“ (Post. 45:4).

Zapanjena i zaprepaštena braća zanijemila su pred ovom spoznajom. Da, pred njima je bio očev miljenik. Onaj brat, kojega su u prošlosti prodali putujućim trgovcima i tako ga se riješili. Trgovci su Josipa

prodali kao roba u Egiptu. No, braća nisu ni pomišljala da je Bog njihovog brata izbavio iz ropstva i podigao ga na položaj upravitelja nad cijelom egipatskom zemljom. Tako se Josip i mogao naći u situaciji da ugleda braću među onima koji su došli po žito. Pretvarao se da ih ne poznaje i sve ih je vrijeme stavljao na kušnju. Dok je Josip planski postupao sa njima, oni su potpuno bili u čudu, ne shvatajući što im se to događa.

Josip nije pomišljao na osvetu. „Nemojte se uznemiravati i prekoravati što ste me ovdje prodali, jer Bog je onaj koji me pred vama poslao da vas održi u životu“ (Post. 45:5). „Zato me Bog poslao pred vama da vam

se sačuva ostatak na zemlji te da vam život spasi velikim izbavljenjem. Tako niste vi mene poslali ovamo, nego Bog“ – zaključio je Josip. Zatim ih je poslao po oca. „Sve što je u Egiptu najbolje biće vaše“ (Post. 45:20).

Moja je molitva da Josipove riječi o Božjoj providnosti, Sveti Božji Duh utisne u tvoju nutrinu. Isto onako kako je to učinio meni, dok sam sebi postavljao razna pitanja. Zašto ima toliko nepravde u svijetu? Zašto nebo izgleda kao da je zatvoreno? Zašto je toliko nesreća i pogibija posvuda? Zašto ljudska sila često odnosi pobjedu? Zar svijet nije mogao biti stvoren jednostavnije i pravednije? Zašto ima tolika stradanja? I tako unedogled. Možda se i ti pitaš: „Zar Bog uistinu postoji kada tolika pitanja ostaju neodgovorena?“

Pogledajmo riječi apostola Pavla, zapisane u poslanici Rimljanima: „A pravednost koja dolazi od vjere ovako govori: 'Ne reci u svom srcu: Ko će uzići na nebo? - to jest da dovede Hrista; ni: Ko će sići u bezdan? - to jest da izvede Hrista iz mrtvih! Pa što kanim reći? - 'Blizu je tebi riječ: u

tvojim ustima i u tvom srcu', to je riječ vjere koju mi propovijedamo“ (Rim. 10:8).

Apostol kao da ovim želi reći i ovo: Nemoj se baviti onim stvarima, koje su ti nedokučive i koje su u Božjem djelokrugu. Radije usvoji Riječ Božju, jer ona ti je blizu i nadohvat ruke – zapisana u Svetom pismu. Dopusti da je Sveti Duh upiše u tvoje srce i učini te propovjednikom nade, predanja Bogu i pouzdanja.

Mnoge nesređene okolnosti, koje vidiš izvana, posljedica su grešnog čovjekovog stanja. Mi smo grešni poput Josipove braće: zavidimo, te nastojimo i naše najbliže ukloniti s puta zarad svojih sebičnih ciljeva. Uprkos tome, Bog radi za tvoje i moje dobro, očekujući naše pokajanje i prepuštanje njemu.

Kao da nam Gospod govori preko Josipa: „Idem pred tobom pripremajući put da u konačnici, uprkos sveopštoj zbrci i pomutnji, doživiš veliko izbavljenje i blagoslovljeni ishod.“ Da. Isus Hrist, uprkos tome što je nevin visio na krstu, još uvijek ispruža ruku spasenja prema svakom grešnom ljudskom biću. Prihvati je. Sve drugo prepusti Božjem prosuđivanju, za

ono vrijeme kada licem u lice budeš stajao pred svojim Spasiteljem. Sjeti se: Josipova su braća doživjela oprostjenje od strane Josipa, te dokučila neshvatljive događaje, tek kad im se on očitovao. Prihvati to i ti pred neshvatljivom i nedokučivim izazovima svakidašnjice. „Sad vidiš u ogledalu, nejasno a tada ćeš licem u lice” (1. Kor. 13:12). Konačno prosuđivanje o stvarima ovoga svijeta, o događajima iz okruženja te o vlastitom životu prepusti Gospodu.

Na kraju ti želim ispričati zanimljivu priču, koju sam čuo od dragog prijatelja. Ona otprilike ide ovako:

Neki je čovjek imao kolibu pokraj velikog kamena. Bog mu je zapovijedio da gura taj kamen.

Pomislio je: „Sigurno Bog želi da ima više prostora pokraj moje kolibe.” Mjesecima je

čovjek nastojao odmaknuti kamen, ali nije išlo. Nakon što su i godine prošle, razljutio se na Boga.

„Dokle ću više gurati ovaj kamen, pa on se i ne pomiče?” Bog mu je ponovo zapovijedio da nastavi isto činiti. Nakon nekog vremena, čovjek je odustao.

„Nema smisla” – razočarano je zaključio - „predajem se!” Dok je plakao, oslonjen na veliki kamen, čuo je Božji glas: „Pogledaj svoje ruke i noge.” Čovjek je primijetio da su mu ruke i noge čvrste, snažne i mišićave. Tada je shvatio da je sve imalo smisla. Bog je čovjeka htio učiniti snažnim i čvrstim, a čovjek je bio usmjeren samo na to da kamen odgurne od kolibe. Prepusti se čudesnom djelovanju Božje providnosti i Božji zadatak dovrši do kraja.

Vlado Pšenko, Vukovar

*Nego ištite najprije carstva Božijega,
i pravde njegove, i ovo će vam se sve dodati.*

*Ne brinite se dakle za sutra;
jer sutra brinuće se za se.*

MATEJ 6:33-34

LJUBAV KAKVU ŽELIM

Bio je uobičajeni radni dan u ordinaciji, negdje oko 8.30, kada je stariji gospodin, koji je imao osamdesetak godina, ušao u čekaonicu.

Imao je ranu na palcu koju je trebalo pregledati. Odmah je rekao da je u žurbi, budući da ima sastanak u 9.00. Zamolio sam ga da sjedne i pričeka znajući da će proći možda i više od sat vremena prije nego što će ga neko pregledati.

Stalno je gledao na sat. Odlučio sam ga pregledati, budući da nisam imao drugih pacijenata. Pregledao sam ranu. Bila je dobro, pa sam razgovarao s drugim doktorom i dobio pot-

reban materijal za uklanjanje šavova i saniranje rane.

Dok sam se bavio njegovom ranom, upitao sam ga zašto se tako žuri. Bilo je čudno, jer stari ljudi imaju dosta vremena za ono što žele. Gospodin mi je rekao da se žuri u starački dom na doručak sa suprugom. Raspitivao sam se kako je njezino zdravlje. Rekao mi je da je ona tamo već duže vrijeme i da ima Alchajmerovu bolest.

U razgovoru sam ga upitao hoće li se njegova žena ljutiti ako malo zakasni. Odgovorio je da ona više ne zna ko je on i da ga već pet godina ne prepoznaje. Bio sam iznenađen i upitao

ga: „Vi i dalje idete svakog jutra kod nje iako ona ne zna ko ste?“

Nasmijao se, potapšao me po ruci i rekao: „Ona mene ne prepoznaje, ali ja nju poznajem.“ Tijelom su mi prošli trnci. Jedva sam suzdržavao suze.

Kada je napustio ordinaciju, rekao sam samome sebi: „To je ljubav kakvu želim u svom životu.“

Istinska ljubav nije ni tjelesna, niti je samo romantična. Istinska ljubav je prihvatanje svega što je bilo, što jeste, što će biti i što neće biti. Spremna je na sve.

Najsrećniji ljudi ne moraju imati najbolje od svega. Oni će napraviti najbolje od svega što imaju!

NAPRED...

*„Zaboravljam šta je za mnom,
a pružam se za onim što je preda mnom.“
(Filipljanima 3:13)*

Zbog toga što Bog deluje kroz istoriju, tok Duha je još uvek u napretku. Mi koji danas živimo na Zemlji, nasledili smo ogromno bogatstvo preko slugu Isusa Hrista koji su već dali svoj doprinos Crkvi. Mi niti možemo da procenimo veličinu našega nasledstva, niti pak dovoljno da zahvalimo Bogu za njega.

Ako pokušaš da budeš drugi Luter ili Vesli, onda ćeš promašiti svoju svrhu. Podbacićeš u Božijim namerama za ovo pokolenje, jer ćeš se kretati unazad, dok Duh i dalje teče. Čitav tok Biblije, od Postanja do Otkrivenja je jedno kretanje napred.

Božija dela su uvek nova. Ako se držite prošlosti i želite da Bog deluje kao što je to nekad činio, postoji opasnost da se nađete izvan domašaja glavne struje Njegovog kretanja. Tok božanske aktivnosti huji iz pokolenja u pokolenje, a i u našem je još uvek neprekinut, te još uvek nepokolebljivo i stalno napreduje.

Izvor: *Mana*

ISTINITA PRIČA O VJERNOSTI I LJUBAVI

Edit i Karl su bili u braku 23 godine, a živjeli su u gradiću Valthamu, u američkoj državi Masačusets. Imali su brak koji je bio ispunjen ljubavlju.

Kada god je Karl poslovno morao biti van grada pisao bi Edit pisma svaki dan, a slao joj je i male poklone. Karl je 1950. godine prihvatio vladin posao u japanskom gradu Okinavi na nekoliko mjeseci. Vrijeme se odužilo za Edit dok je čekala Karlov povratak. Ovaj puta mali pokloni nisu stizali, a nekoliko

pisama koja joj je Karl poslao samo su je obavještavala da mora ostati još „tri sedmice” ili „nekoliko mjeseci” duže. Njegov povratak kući u Ameriku se odlagao.

Napokon, nakon nekoliko sedmica tišine, stiglo joj je pismo koje je promijenilo njezin svijet. „Draga Edit, volio bih da postoji ljubavniji način da ti saopštim da mi više nismo vjenčani...” Karl se zaljubio u japansku sluškinju po imenu Aiko. Imala je samo 19 godina, dok je Karl i-

mao 48. Karl je dobio meksički razvod poštom i oženio Aiko.

Edit je neprestano o tome razmišljala, ali nije mogla zamrziti Karla. Čak je i pokušala razumjeti kako se to moglo dogoditi. Usamljen čovjek koji je ponekad volio i popiti, i usamljena djevojka. Iako je Karl volio Aiko, Edit je vjerovala da ni nju nije nikada prestao voljeti. Jednog dana, pomislila je, on će se vratiti.

I tako se neobična korespondencija nastavila. Edit je redovno pisala Karlu i on je njoj pisao. Jedno pismo je nagovijestilo rođenje djeteta. Mari je rođena 1951. godine, a Helen 1953. godine. Edit je slala darove djeci, a Karl ju je informisao o njihovom životu. Edit je svojim tijelom živjela u Americi, no njen duh je živio u Okinavi sa Karlom.

Tada je pristiglo najgore pismo. Karl je umirao od raka pluća. Strahovao je šta će se dogoditi sa Aiko i curama. Bolnički računi su odnijeli sav novac koji je štedio kako bi djevojčicama omogućio školovanje u Americi. Edit je znala da Karlu može darovati posljednji dar – mir u du-

ši. Pisala mu je da, ukoliko je Aiko voljna, ona može odgajati Mari i Helen. Nakon Karlove smrti Aiko je plačući poslala svoje kćeri „dragoj teti Edit” u Ameriku.

Edit je uživala biti majka trogodišnjakinji i petogodišnjakinji. Djevojčice su odrastale i bile srećne. Ali Edit je bila stara 54 godine i imala bi skoro 70 godina kada one odrastu. Jednom prilikom dok je u bolnici ležala zbog upale pluća, shvatila je da može učiniti još jednu stvar za Karla – da dovede i Aiko u Ameriku. Nažalost, imigraciona lista je bila puna i nije bilo mjesta za Aiko.

Tada je pisala novinaru Bobu Considineu koji je njenu situaciju opisao u jednoj kolumni u Guideposts magazinu u martu 1959. godine. Nakon molbi i peticija mnogih, Kongres je donio posebnu odluku o kvotama u vezi sa imigracionom listom. Aiko Tejlor je stigla u Ameriku 1957. godine.

Edit je nervozno čekala avion. Nježna Japanka je bila više nego nervozna. Bila je prestrašena. Edit je pozvala Aiko i ona se obušila u njene ruke. Edit se

ovako pomolila: „Pomozi mi da volim ovu djevojku, kao da je ona dio Karla koji se vratio kući. Molila sam za njega da se vrati. I sada napokon jeste – kroz svoje dvije kćeri i ovu nježnu djevojku koju je volio. Pomozi mi Bože da to uvijek znam.”

Aiko, Helen, Mari, i Edit su imale dobar život zajedno. Edit

je napisala da iako joj je „Bog oduzeo jedan život koji je toliko voljela, poklonio joj je tri druga da voli. Tako sam zahvalna.”

Bob Considine je ovu priču objavio u Guideposts magazinu u martu 1959. godine.

Kako biste vi reagovali na njenom mjestu?

Izvor: *Kršćanstvo*

*Ljubav dugo trpi, milokrvna je;
ljubav ne zavidi; ljubav se ne veliča,
ne nadima se, ne čini što ne valja,
ne traži svoje, ne srdi se,
ne misli o zlu, ne raduje se nepravdi,
a raduje se istini,
sve snosi, sve vjeruje,
svemu se nada, sve trpi.
Ljubav nikad ne prestaje.*

Prva Korinćanima 13:4-8

ŠTA ZNAČI VJEROVATI?

Bilo je divno jutro. Moćni Nijagarini slapovi grme rušeći se i udarajući o stijene u podnožju. Između obala je bilo zategnuto uže dugo 360 metara, po kojem Čarls Blondin, najčuveniji čovjek koji je ikada hodao po užetu, treba da pređe preko vodopada. Specijalni su vozovi dovozili publiku iz Toronta i Bufala. Datum je 30. jun 1858. godine.

Držeći u rukama dvadeset kilograma tešku motku za održavanje ravnoteže, on je stao na konopac i počeo sa prelaskom. Gomila je utihnula, sve dok on pobjedonosno nije stupio na drugu obalu. Prolamali su se

uzvici odobravanja koji nadjačavaju i samu buku vodopada.

Okrenuo se moru lica, i predložio nešto zaista uzbudljivo. Predlažio je da pređe vodopad noseći čovjeka na leđima. Ali ko će biti taj čovjek? Ljudi su uzbudeno među sobom razgovarali.

„Da li vjerujete da vas mogu prenijeti?“ - upitao je akrobata, obrativši se čovjeku koji je izgledao kao da bi pristao.

„Svakako da vjerujem“, - odgovorio je čovjek.

„Hoćete li mi dozvoliti da to učinim?“ - pitao je dalje.

„Da li ću vam dozvoliti? Mora da se šalite. Zar mislite da ću

tek tako rizikovati svoj život?“ - zatim se okrenuo i otišao.

„Šta ti misliš?“ - obratio se Henriju Kolkordu, svome menadžeru.

„Da li ti vjeruješ da te mogu prenijeti?“

„Vjerujem. U stvari, ja u to ni najmanje ne sumnjam“, - odgovorio je Kolkord.

„Hoćeš li se pouzdati u mene?“

„Hoću!“

Ljudi su bez daha gledali. U rukama mu je bila dvanaest i po metara duga motka za ravnotežu. Krenuli su. Konopac se zategnuo pod njihovom težinom. Korak za korakom, polako ali sigurno, bez zastajkivanja su

išli napred. Kakvog li pouzdanja! Došli su do sredine. Bili su tačno iznad brze matice, pjenušava voda kao da je ključala, a oštre stijene stršale kao da stoje u vazduhu.

Približavali su se kanadskoj obali. Velika tišina je vladala u prisutnoj masi ljudi. Ljudi su zadržavali dah. Napetost je bila ogromna. Iznenada su zastali. Neki kockar je presjekao pomoćno uže i konopac se počeo strahovito zanositi. Blondin je rekao Kolkordu da siđe, što je ovaj i učinio, stojeći jednom nogom na konopcu, držeći se rukama za Blondinova ramena.

„Hari,“ - rekao je Blondin - „više nisi Kolkord, sada si Blondin. Budi dio mene. Ako se ja

zaljuljam i ti se zaljuljaj sa mnom. Nemoj pokušavati balansirati inače smo obojica propali.“

Kolkord se ponovo popeo na njega. Konopac se bjesno uvijao i Blondin je počeo trčati. Kako je održavao ravnotežu to niko nije znao, ali je održavao. Končno su se našli na drugoj strani. Posljednji korak i ponovo su stajali na čvrstoj zemlji, dok su gledaoci vikali od uzbuđenja. Napetost je prestala; doživljaj koji kida živce je bio završen.

Provalija između vremena i vječnosti je premošćena užetom spasenja. Ono se još nikada nije prekinulo. Samo Isus Hrist

može da ga pređe. Ti si možda već čuo o svemu tome, ali kao onaj prvi čovjek, ti bi mogao čak i povjerovati da te Isus može prenijeti. Ali sve dok ne učiniš posljednji korak i ne predaš se Njemu, nikada nećeš moći preći na drugu stranu. Mogao bi vjerovati, ali moraš se i pouzdati.

Prijatelju, reci mi da li si se pouzdao? Ili samo vjeruješ u svojoj glavi? Zar još nisi učinio taj posljednji važan korak? Ako je tako, zar nećeš definitivnim činom svoje volje staviti svoje pouzdanje u Isusa? Ako to učiniš bićeš spašen. Hoćeš li učiniti to? Učini to upravo sada!

Oswald J. Smith

**Evo sada je najpovoljniji čas!
Evo sada je dan spasenja!**

DRUGA KORINĆANIMA 6:2

TESTIRANJE VERE

„Zbog toga se radujete, iako vas sada, ako treba, nakratko žaloste razna iskušenja. Ona su tu da vaša vera - dragocenija od zlata koje se proverava vatrom - bude proverena i donese vam pohvalu, slavu i čast prilikom Otkrivenja Isusa Hrista.“

(1. Petrova 1:6-7, SSP)

Kao hrišćani svi moramo proći kroz testove vere, i oni mogu doći u različitim oblicima: kao kriza u našem zdravlju ili finansijama; slom u odnosima; odbacivanje ili progon zbog naše vere; ili kao neki neizvestan dugačak i mračni tunel bez jasnog svetla na drugom kraju, kroz koji trebamo proći. No, u bilo koje doba testiranja važno je imati na umu da se Bog, u tim momentima, više bavi našim karakterom nego našim dostignuća ili uspesima.

Onda, kako ćemo odgovoriti na testiranje?

Pre svega, moramo umeti napraviti razliku između testiranja i ukoravanja. Prečesto, kao hrišćani, mi ne prepoznamo Božje ukoravanje. Kao rezultat toga, usvojimo stav da se treba odupreti đavolu (protivimo se nevolji), a ustvari bismo trebali da se predamo Bogu. Koren ovog problema jeste karakter koji je isuviše duševan - ponosan.

Postoji molitva na kraju 19. Psalma, koju sam često molim za sebe: „Ko će znati sve svoje pogreške? Očisti me i od tajnih; i od voljnih sačuvaj slugu svog, da ne ovladaju mnome. Tada ću biti savršen i čist od velikog prestupa“ (Psalam 19:12-13).

Zaključio sam da *tajni gresi* nisu tajne koje čuvamo od drugih ljudi ili od Boga, što je smešno, jer od Boga se ne može ništa sakriti. *Tajni gresi* su tajna samo za nas same.

To su pogreške u našem karakteru koje sami kao takve ne prepoznavamo - nismo ih svesni. David ih opisuje kao *tajne pogreške* - grehe koje smo počinili kada *pretpostavljamo* da je naše ponašanje opravdano i prihvatljivo kod Boga, a ustvari, ono je zapravo uvredljivo za Njega. Vrlo često Bog nam neće razotkriti takve naše grehe dok mi ne odlučimo da se ponizimo i pozovemo Boga da istraži naš karakter i da prosudi naše najdublje motive.

Kada jednom postanemo sasvim sigurni da ono kroz šta prolazimo jeste zaista testiranje od Boga, onda moramo biti sigurni da su otvorena sva vrata za Božje delovanje.

Prva vrata: Pokajanje

Pokajanje je možda najvažnija hrišćanska doktrina, a opet, ona koja je najmanje naglašavana od strane savremenim propovednika. „Samo veruj“ su slatkaste reči mnogih propovedi, ali to nije potpuno biblijski. Od

početka do kraja Novog zaveta, poruka glasi: *Prvo se pokaj, a onda veruj*. Ako postoji bilo kakav greh u našim životima, onda svaka vrsta vere koju ispovedamo, a koja ne proizilazi ili se ne gradi na pokajanju jeste samo humanistički falsifikat - čisto ljudsko (samo) ubeđivanje - duševnost.

Tako nešto ne stvara niti može da proizvede one rezultate koji polaze od istinske vere. Najjednostavnija ilustracija pravog pokajanja jeste kada vozite auto i napravite puni zaokret. Dakle, prepoznate da niste živeli na pravi način, i prestanete tako da živite - napravite zaokret u suprotnom smeru. Ako vaše životno putovanje sa Bogom nije krenulo u suprotnom smeru, slobodan sam da vam kažem: onda se vi nikada niste istinski pokajali.

Druga vrata: Obaveza

Prema Rimljanima 10:9, postoje dva osnovna uslova za spasenje: da poveruješ u svom srcu da je Bog podigao Isusa iz mrtvih; i da Isusa priznaš svojim ustima da je On tvoj (lični) Gospod.

Kada priznaš Isusa kao svog Gospoda, onda to znači da si mu

dao bezrezervnu kontrolu nad celim tvojim životom - tvoje vreme, tvoj novac, tvoje talente, tvoje prioritete, tvoje odnose. I ne možeš više ništa od toga tražiti nazad. Neko je rekao: „Ako Isus nije Gospodar svega, onda On uopšte nije Gospod.“

Treća vrata: Odnos prema Pismu

Satana je naveo na pad naše praroditelje tako što ih je naveo da posumnjaju u istinitost Božije reči: „Je li istina da je Bog kazao...?“ (1. Moj. 3:1). Isus je stavio pečat Njegovog božanskog autoriteta na celo Pismo kada ga je nazvao Reč Božja i dodao: „Pismo se ne može ukinuti“ (Jn. 10:35).

Pavle kaže bezrezervno: „Sve Pismo je od Boga nadahnu-to“ (2. Tim. 3:16). Dakle, da se dovodi u pitanje autoritet Pisma, ili neki njegov deo, jeste luksuz koji niko od nas ne može

sebi priuštiti. To je siguran put u propast, baš onako kako je to bilo u edenskom vrtu.

Četvrta vrata: Ispravni odnosi

Ispravna doktrina je osnova hrišćanske vere. Međutim, samo ispravna doktrina koja se ispravno primeni će proizvesti ispravne odnose. Naši lični odnosi treba da odražavaju doktrinu koju propovedamo i ispo-vedamo.

Isus je stavio veliki naglasak na održavanje ispravnih odno-sa. On je dao jasne smernice za postupanje sa bratom koji zgre-ši protiv nas (Mt. 18:15-17). U Besedi na Gori, On nas upozora-va: „Brzo se nagodi sa svojim protivnikom, još dok si s njim na putu“ (Mt. 5:25). Zatvara model molitve svečanim upozo-renjem: „Ali, ako vi ne oprostite ljudima, onda ni Otac neće opr-ostiti vaše greške“ (Mt. 6:15).

U vreme našeg testiranja, treba da budemo oprezni i da preispitamo naše stavove i naše odnose, da bismo bili sigurni da ne skrivaju nikakvu gorčinu, odbojnost ili nepraštanje u našim srcima.

Takođe, treba imati na umu da ne možemo imati ispravne odnose sa pogrešnim ljudima (nepravednim, nemoralnim). „Ne zavaravajte se“, Pavle nas upozorava, „rđavo društvo kvari dobre navike“ (1. Kor. 15:33). Ne možemo voditi svete živote ako smo se uortačili sa nesvetim osobama. Svi takvi odnosi moraju biti odsečeni oštrim mačem Božje reči: „Ne uprežite se u isti jaram s nevernicima. Jer, šta ima pravednost sa bezakonjem? Ili, kakva je zajednica svetlosti i tame?“ (2. Kor. 6:14).

Isus kao primer

Vrhovni primer pravih odgovora, tj. ispravnog ponašanja u vremenima testiranja vere nam je obezbeđen od Njega samog, od onog koji je u svačemu iskuššan [testiran] kao mi, ali bez da je načinio pogrešku (Jevr. 4:15). Da bi se sledio Njegov primer zahteva se da „odbacimo svaki teret i greh koji nas tako lako zapliće i istrajno trčimo trku

koja nam predstoji. Uprimo pogled u Začetnika i Usavršitelja vere, Isusa“ (Jev. 12:1-2).

Nije dovoljno da se samo bavimo stvarima u našim životima koje su pogrešne (grešne). Moramo eliminisati terete - suvišne stvari koje nisu same po sebi grešne, ali nas sprečavaju da se koncentrišemo, da sebe i sve svoje napore usmerimo na našu službu za Hrista. Trkač u trci odbacuje sve suvišno, on svoju odeću svodi na minimum. On ne želi da nosi ni jedan gram nepotrebne težine. Moramo činiti isto, a ovo su neke od stvari koje ćemo morati da svedemo na minimum ili da ih eliminišemo i odbacimo: društvene obaveze koje nemaju duhovni značaj; isprazne i sentimentalne veze sa ljudima, mestima i kućnim ljubimcima; preterana zabrinutost za novac, sport ili modu; punjenje svog uma lošim TV programima; neke tašte časopise (tabloide), knjige, muziku; preterane brige o sutrašnjici, zdravlju, porodici ili politici.

Pri ispitivanju svake stvari kojoj posvećujemo svoje vreme, snagu i pažnju više nego što je to potrebno, moramo postaviti ova pitanja: Da li to proslavlja Isusa? Da li me to izgrađuje du-

hovno? Ima li u tome neke trajne (večne) vrednosti?

Potreba za istrajnošću

Istrajnost jeste jedna od osnovnih vrlina koja se zahteva u našem karakteru, a na koju se apeluje kroz celo Pismu. Međutim, kod mnogih hrišćana, to nije baš popularna tema. Ako u mojoj propovedi najavim da je moja tema *istrajnost*, onda neću čuti mnogo glasnih „Haleluja“ i „Amin“. Ponekad samo počnem i kažem: „Da vam kažem kako da kultivirate (negujete) istrajnost.“ Ljudi tada pažljivo slušaju, jer su željni da nauče tajnu. „Postoji samo jedan način da se kultivirate istrajnost,“ nastavim, „a to je kroz istrajavanje.“ Ovo uvek pr prati dubok kolektivni uzdah. Izražen rečima, taj uzdah kaže: „Ma daj, zar ne postoji neki drugi i lakši način?“ Ne, ne postoji lakši način! Istrajnost jeste bitan element pobjedničkog hrišćanskog života, a može se gajiti samo kroz praktikovanje istrajnosti. Kada prihvatimo ovu činjenicu, možemo postati spremni da na ispravan način odgovorimo na svaki test vere koji nam dolazi u životu, i možemo to činiti s radošću, jer znamo da testiranje naše vere proizvodi strpljenje (istrajnost) (Jak. 1:2-3).

Mi smo upozoreni da moramo dopustiti da strpljenje (istrajnost) učini svoje savršeno delo (Jak. 1:4). Drugim rečima, moramo nastaviti izdržavati (u testu) dok Božja namera sa nama ne bude potpuno izvršena i tada će sam Gospod učiniti kraj testiranju.

Vrlo retko nam Bog kaže unapred: „Ovaj test će trajati šest meseci.“ Jer tako se može desiti da nakon pet i po meseci možemo reći: „Ja ovo više ne mogu da izdržim! Odustajem.“ Kako tužno! Još 15 dana i sve bi bilo gotovo, a Božja namera bi bila postignuta. Ipak, sada ćemo morati da prođemo još jednom taj test - da ga ponavljamo, jer predviđeno oblikovanje našeg karaktera nije postignuto.

Bog neće prestati da nas testira dok Njegova namera za nas ne bude postignuta. Što pre naučimo da sve izdržavamo sa istrajnošću, brže će se odvijati naš duhovni napredak i rast.

U 1. Korinćanima 9:25, Pavle, kao i pisac Jevrejima, koristi primer sportiste: „Svaki takmičar se uzdržava od svega“ [vrši samokontrolu]. Samo ako negujemo samokontrolu, možemo imati snage i da izdržimo.

Dalje, u 2. Petrovoj 1:5-7, Petar navodi sedam uzastopnih „koraka“ koji vode prema gore od temelja vere do vrhovnog (željenog) završetka u oblikovanju hrišćanskog karaktera: *agape ljubavi*. Ovi koraci su sledeći:

- *vrlina (moralna izvrsnost);*
- *znanje;*
- *samokontrola;*
- *istrajnost (izdržljivost);*
- *pobožnost;*
- *bratska ljubaznost;*
- *ljubav.*

Ovo nam jasno pokazuje da samokontrola jeste bitan preduslov za pokazivanje i kultivisanje istrajnosti. Svaki test istrajnosti jeste takođe test i samokontrole. Test će izložiti na videlo svaku našu slabost u bilo kojoj od mnogih oblasti naše ličnosti i karaktera.

U oblasti emocija, slabost može biti strah ili obeshrabrenje, ili depresija. U našoj telesnoj prirodi to mogu biti neobuzdane požude ili apetiti. U našim

ličnim vezama i odnosima to može biti ljutnja ili ljubomora. U našem duhovnom razvoju to može biti ponos, samodovoljnost, samovolja ili sl.

Kakva da je god naša slabost, ona će biti izložena pritisku kada smo suočeni sa izazovom da istrajemo. Tragična je činjenica da mnogi hrišćani nikada ne prevaziđu ove dve etape (koraka): samokontrolu i istrajnost. Shodno tome, oni nisu u stanju da napreduju ka višim hrišćanskim vrlinama (karakteru) koje ih čekaju u preostalim etapama: pobožnost, bratska ljubaznost, ljubav. Njihov karakter i duhovni rast biva hendikepiran.

Na kraju, smatram da je prikladno, da završim jednim biblijskim stihom: „Blago čoveku koji strpljivo podnosi iskušenje. Jer, kad postane prekaljen, primiće venac života, koji je Bog obećao onima koji ga vole“ (Jak. 1:12).

Derek Prince
Teaching Letter, No. 15.

10 ZAPOVIJESTI ZA MUŽA I OCA

1. Razvij prisan i lični odnos sa Bogom. Dopusti da preispita tvoj život, prošlost. Pokaj se za sve grijehе koji su ti poznati. Dozvoli Bogu da te mijenja, iscijeli i vodi. Osloni se na Svetog Duha u svemu. Vjeruj da će ispuniti sve tvoje potrebe, uključujući i finansijske.

2. Sredi svoje prioritete: prvo Isus, na drugom mjestu žena, djeca na trećem, posao na četvrtom, itd. Napravi sedmični raspored, i uvijek ostavi mjesta za kvalitetno vrijeme s Gospodom, ženom, svakim djetetom i porodicom kao cjelinom. Naj-

važnije muževljevo vrijeme u bilo kojem danu su prvih pet minuta kada se vrati kući s posla - ljubav i pažnja koju pokazuje ženi i djeci u to vrijeme. Sjeti se da je tvoje ljudsko očinstvo ukorijenjeno u božanskom očinstvu svemogućeg Boga (uporedi Efescima 3,14-15).

3. Shvati da si ti „sveštenik” u kući. Tvoja je primarna odgovornost da nadgledaš šta se dešava i radi, npr. TV i njegov uticaj, internet, knjige i časopise koji ulaze u vaš dom. Moraš se čvrsto oduprijeti svim zlim uticajima, stalno moleći za Božju

snagu i vodstvo da vodi vašu porodicu da živi čisto, sveto i nenasilno. Esto vir! (Budi čovjek!) Otac ponajprije primjerom usađuje moralne vrline u svome domu. Stekni naviku blagoslivljanja svoje djece – i sam i sa svojom ženom – prije nego što odu spavati noću ili prije nego što ujutro napuste kuću.

4. Budi upoznat s onim što vašu djecu uče o moralu u školi. Svi učitelji poučavaju „u vaše ime” budući da ste vi i vaša žena prvi edukatori vaše djece. Ako se u učionici poučavaju sporne stvari, morate imati čvrst stav. Prvo mjesto učenja i prakticiranja hrišćanskih vrijednosti je u porodičnom domu – vašem domu, kojeg vi nadgledate. Ovo je sjajna odgovornost data vama (kao „glavi” porodice) i vašoj ženi (kao „srcu” vaše porodice). Shvati da tvoje vodstvo treba biti oblikovano uprema vodstvu mudrog i razboritog kralja koji ljubi i vlada nad svojim kraljevstvom i njegovim stanovnicima. Tvoje vodstvo ne smije biti poput vodstva gospodara koji vlada nad svojim robovima. Nisi glava porodice da bi bile zadovoljene tvoje potrebe, nego radije da bi bile zadovoljene potrebe tvojih ukućana.

Tvoje vodstvo nije u tome da ti služe, nego radije da ti služiš. Tvoje vodstvo se sastoji u požrtvovnoj ljubavi i služenju. Kao glava porodice, pozvan si na veliku odgovornost. Mnogo muževa i očeva žele vodstvo bez odgovornosti koju ono zahtijeva. Usudi se disciplinovati ljubavlju i vodstvom. Mudar i razborit kralj voli sve u svome kraljevstvu i želi ih vidjeti kako napreduju u punini ljepote i Istine. Imaj želju da ih sve dovedeš punini Istine i napretka. Iesus Hrist je glava Crkve; On je kralj kraljeva i gospodar gospodara. Sveti Avgustin naziva porodicu „domaćom Crkvom”. Ti si „glava”, „kralj” i „gospodar” ove „domaće Crkve”. „Mjesto i zadaća oca u porodici i za porodicu je jedinstveno važna i nezamjenjiva. Otkrivajući i ponovno živeći na zemlji samo Božje očinstvo (usporedi Efescima 3,14-15), čovjek je pozvan osigurati harmoničan i ujednačen razvoj svih članova porodice” (*Familiaris Consortio* [Uloga kršćanske obitelji u suvremenom svijetu]).

5. Molite sa svojom ženom i redovno. Pokušajte voditi jednostavan, ali iskreni duhovni dnevnik i podijelite ga sa

njom, čak i ako su vaši unosi samo kratke, inspirativne rečenice. Vjerujte da će Gospod voditi, pročistiti i posvetiti vašu vezu s vašom ženom. Ona je „srce” doma. Poštujte ju kao takvu. Volite ju istom ljubavlju i naklonošću kojom Hrist ljubi svoju Crkvu. Sjetite se da će se vaši sinovi kad narastu odnositi prema ženama onako kako su vidjeli da se vi odnosite prema svojoj ženi. Slično, vaše će kćeri naučiti od svog oca što očekivati od muškaraca u vezi. Dijelite sa ženom njene terete, njene tuge i njene radosti. Molite Gospoda za snagu da ju ljubite istom ljubavlju i čistoćom kojom On ljubi svoju Nevjestu, Crkvu.

6. Provodi kvalitetno vrijeme sa svakim djetetom. Imaj sa svakim djetetom jedinstven i

ličan odnos. Moć očeve potvrđujuće ljubavi vrlo je značajna i može biti nešto zaista predivno. Djeca je to potrebno za njihov potpun i ispravan razvoj. Neka svako dijete podijeli svoje ideje, osjećaje, strahove i probleme sa tobom. Učini sve što je u tvojoj moći kako bi osigurao da ti dijete može povjeriti bilo što. Povremeno podijeli sa svojom ženom svoja zapažanja o svakom djetetu. Disciplinuj ih čvrstoćom i ljubavlju (tvoj model u tom disciplinovanju treba da je poput onog mudrog i razboritog kralja koji vlada stanovnicima svoga kraljevstva čvrsto, ali s velikom ljubavlju, a ne gospodara koji vlada nad svojim robovima).

7. Posveti svoj dom molitvi. Postavi „molitveni kutak” u kući, u prostoriji gdje se okuplja

većina porodice. U toj sobi bi trebao biti „mali oltar”. Postavi na taj sto Bibliju. Uspostavi određeno vrijeme za svakodnevnu porodičnu molitvu i duhovno čitanje. To može da bude u trajanju od 15 do 20 minuta svake večeri odmah nakon večere. Sjeti se da si ti sveštenik u svome domu. Kao takav, pozvan si biti pravi vođa. Odraslo dijete će se dobro sjećati ranog praktikovanja vjere u svojoj porodici. Nikada neće zaboraviti. Otac mora biti prvi hrišćanski svjedok svojoj ženi i djeci. To je u isto vrijeme dužnost i odgovornost.

8. Ne daj da sportske i druge aktivnosti postanu važnije vama ili vašoj djeci od Hrista i porodice. Sport je danas postao lažni Bog u Americi – posebno u nedjelju. Postao je

prenaglašen. Zabavite se kod kuće. Radite nešto kao porodica. Ovo zahtijeva kreativnost, maštu i često planiranje unaprijed. Za ovo traži ženine prijedloge i prijedloge svoje starije djece.

9. Moli da svako od vaše djece može odgovoriti na poziv koji je svemogući Bog još od vječnosti odabrao za njega ili nju. Nikad ne pitaj svoju djecu: „Šta želiš biti?” Radije, pitaj svako dijete: „Na šta misliš da te Bog poziva?” Pomozi im da raspoznaju životna stanja, bilo da je to samački život, brak ili posvećenost nekoj službi za Boga. Često razgovaraj o tome sa svojom djecom, posebno nakon što dosegnu dob od 15 godina.

10. Osiguraj da članovi vaše porodice učestvuju u crkve-

nom životu. Da imaju učešće u večeri Gospodnjoj, da se ispovijedaju za svoje grijehе. Morate raditi na tome da u vašoj porodici ne oslabi osjećaj za grijeh. Kao porodica idite redovno na nedeljnu službu. Nemoj u tome popuštati vašim tinejdžerima. Ako popustiš, ne ispunjavaš svoj očinski poziv. Potiči članove svoje porodice na veliku ljubav prema euharistiji. Molite redovno i predano. Učini

sve što je u tvojoj moći (kao mudar i razborit kralj svojeg doma) da nedelja zaista bude Dan Gospodnji i dan porodičnog zajedništva, dan molitve, opuštanja i odmora. Opet, ovo zahtijeva kreativnost, maštu i često planiranje unaprijed. Traži mišljenje svoje žene i djece o ovome. Sjeti se, svaki dobar i cjeloviti odmor je „ponovno stvaranje” duše i tijela.

MOLITVA ZA PORODICU

Nebeski Oče, najbolji i najmilosrdniji Oče, održi našu porodicu u svojoj ljubavi. Učini našu porodicu mjestom gdje u izobilju ima svetosti i ljubavi. Pomozi nam da budemo kao Isus u našim svakodnevnim dužnostima. Pomozi našoj porodici da uči iz dobrog primjera onih porodica koje su ti omiljele svojim životom. Neka članovi naše porodice nauče biti uvijek biti dobar primjer živeći u pravoj hrišćanskoj vjeri, nadi i ljubavi. Pomozi našoj porodici u nošenju sa bolima i patnjama kako je Isus činio. Pomozi članovima naše porodice u prevladavanju poteškoća i nošenju svoga krsta. Pomozi da naš porodični život vodi Isusu Hristu, izvoru sve istine i sreće. To te molimo u ime Isusa Hrista, Tvoga sina, koji živi i kraljuje s tobom u jedinstvu Duha Svetoga. Amin.

KAKO INSTALIRATI LJUBAV?

Koliko te god koštala instalacija, isplati se utrošiti u nju sve što imaš. Upotreba programa će se isplatiti najviše samom tebi.

Korisnik: Da? Služba za korisnike?

Služba za korisnike: Da, halo! Kako Vam mogu pomoći?

Korisnik: Pregledajući svoj program u kompjuteru, pronašao sam program koji se zo-

ve LJUBAV, ali ne znam kako funkcioniše. Možete li mi pomoći?

Služba za korisnike: Naravno! Ali ja ga ne mogu instalirati. Morate to učiniti sami. Daću vam uputstva putem telefona. Da li je to u redu?

Korisnik: Da, mogu probati. Ne znam puno o informatici, ali spreman sam za instalaciju. Odakle trebam početi?

Služba za korisnike: Najprije otvorite svoje SRCE. Jeste li ga našli?

Korisnik: Da, jesam. No, ima nekoliko programa koji se sad pokreću. Je li problem da započnem s instalacijom dok to traje?

Služba za korisnike: Koji programi se još pojavljuju?

Korisnik: Samo da pogledam. STARA_RANA.exe, SLABO_SAMOPOŠTOVANJE.exe, SRDŽBA.exe, MRŽNJA.exe...

Služba za korisnike: Nema problema. LJUBAV će automatski izbrisati STARA_RANA.exe iz sadašnjeg operacionog sistema. Moguće da će ostati na hard disku, ali neće više ometati druge programe. LJUBAV će s vremenom prebrisati program SLABO_SAMOPOŠTOVANJE.exe i učiniće to ugrađenim programom koji se zove VISOKO_SAMOPOŠTOVANJE.exe. Pomenute programe SRDŽBA.exe i MRŽNJA.exe morate kompletno izbrisati. Ti programi sprečavaju pravilnu instalaciju programa LJUBAV.exe. Možete li ih izbrisati?

Korisnik: Ne znam kako. Možete li mi pomoći?

Služba za korisnike: Rado!

Idite na izbornik START menu i aktivirajte PRAŠTANJE.exe. Pokrenite ga onoliko puta koliko je potrebno dok se SRDŽBA.exe i MRŽNJA.exe u potpunosti ne izbrišu.

Korisnik: U redu! Gotovo. E-vo, LJUBAV se je počela instalirati automatski. Je li to normalno?

Služba za korisnike: Da. Trebali biste uskoro primiti poruku u kojoj piše da će LJUBAV biti aktivna tako dugo dok SRCE postoji. Vidite li takvu poruku?

Korisnik: Da. Je li instalacija sad gotova?

Služba za korisnike: Da, ali zapamtite: sada imate samo osnovnu verziju programa. Sada morate početi povezivanje s drugim SRCIMA za primanje ažuriranja (UPDATES).

Korisnik: Uh, evo dobio sam poruku o pogrešci. Šta treba da učinim?

Služba za korisnike: Šta piše?
Korisnik: Piše: POGREŠKA 412 - PROGRAM NIJE AKTIVIRAN U UNUTRAŠNJIJIM KOMPONENTAMA. Šta to znači?

Služba za korisnike: Ne brinite. To je čest problem. To znači da je LJUBAV u SETUP-u tako

konfigurisana, da djeluje u vanjskim srcima, ali nije se provela u vašem SRCU. To je dio malo kompleksnijeg programiranja, ali jednostavnim riječima, to znači: morate LJUBAV koristiti prvo na vlastitom sistemu, prije nego što ga možete koristiti na drugima.

Korisnik: Dakle, šta da učinim?

Služba za korisnike: Možete li pronaći datoteku SAMOOPTUŽIVANJE?

Korisnik: Da, našao sam!

Služba za korisnike: Odlično, polako ali sigurno postajete profesionalac.

Korisnik: Hvala!

Služba za korisnike: Nema na čemu. Kliknite sada sljedeće datoteke i kopirajte ih u direktorij SRCE: SAMOPRAŠTANJE.doc, SAMOPOŠTOVANJE.txt, SAMOVREDNOVANJE.inf i REALIZACIJA.htm. Sistem će zamijeniti sve neispravne datoteke, koje bi eventualno mogle biti u konfliktu sa LJUBAV.exe i aktivirati obnovu svih oštećenih datoteka. Svako morate izbrisati SAMOKRITIKA.exe sa svih vaših mapa. Onda obavezno izbrišite sve privremene datoteke iz kante za smeće, kako biste bili sigurni

da se taj .exe ne bi mogao nikada ponovo aktivirati.

Korisnik: Gotovo je! Hej! Moje SRCE se počelo puniti predivnim datotekama. Trenutno vidim OSMIJEH.mpg na ekranu i evo sistem pokazuje da se upravo automatski u moju mapu SRCE kopiraju TOPLINA.com, MIR.exe i SREĆA.com.

Služba za korisnike: Ok! To znači da se LJUBAV trenutno instalira i pokreće! Od sada se morate sami brinuti o sebi. Još jedna stvar prije nego što vas napustim.

Korisnik: Da?

Služba za korisnike: LJUBAV je besplatni proizvod, freeware. Brinite o tome da LJUBAV.exe, sa svim njezinim modulima, prosleđujete dalje svakoj osobi koju poznajete. Zauzvrat, oni će LJUBAV.exe dijeliti sa drugima i vremenom ćete od drugih primiti veoma lijepe module. zauzvrat

Korisnik: To ću učiniti. Hvala vam na pomoći!

Služba za korisnike: Nema na čemu!

Pouka: LJUBI BLIŽNJEGA SVOGA kao sebe samoga.

NAUČIO SAM...

Naučio sam... Najbolja učionica na svetu je pored nogu starije osobe.

Naučio sam... Kada voliš, to se vidi.

Naučio sam... Ako mi samo jedna osoba kaže: „Ulepšao si mi dan“, ulepšala mi je dan.

Naučio sam... Usnulo dete u naručju pruža najmirniji osećaj na svetu.

Naučio sam... Biti dobar mnogo je važnije nego biti u pravu.

Naučio sam... Nikada ne treba odbiti detetov dar.

Naučio sam... Uvek mogu moliti za nekoga, ako već nemam snage pomoći mu na drugi način.

Naučio sam... Koliko god život od tebe traži ozbiljnost, svako treba prijatelja sa kojim se može glupirati.

Naučio sam... Ponekad je osobu dovoljno uzeti za ruku i razumeti je srcem.

Naučio sam... Obične šetnje sa ocem u letnjim večerima po kvartu kada sam bio dete, čuda su učinile za mene odraslog.

Naučio sam... Život je poput rolne toaletnog papira. Što se više bliži kraju, brže se troši.

Naučio sam... Dobro je da nam Bog ne daje sve što tražimo.

Naučio sam... Novac ne kupuje klasu.

Naučio sam... Male svakodnevnne stvari čine život tako izvanrednim.

Naučio sam... Ispod svačije tvrde ljušture je neko kome treba poštovanje i ljubav.

Naučio sam... Ignorisanje činjenica ih ne menja.

Naučio sam... Kada se planiraš sa nekim izjednačavati, samo mu dozvoljavaš da te nastavlja ranjavati.

Naučio sam... Ljubav, a ne vreme, leči sve rane.

Naučio sam... Najlakši način da postanem velika osoba je okružiti se drugima koji su pametniji od mene.

Naučio sam... Svako koga sretnoš zaslužuje da ga pozdraviš osmehom.

Naučio sam... Niko nije savršen, dok se ne zaljubiš u njega.

Naučio sam... Život je grub, ali ja sam još grublji.

Naučio sam... Mogućnosti nisu nikada izgubljene; neko će iskoristiti one koje si ti propustio.

Naučio sam... Kada u sebi sakupljaš ogorčenost, sreća će otići negde drugde.

Naučio sam... Da sam mami barem još jednom trebao reći da je volim pre nego je umrla.

Naučio sam... Svoje reči treba sačuvati mekima i nežnima, jer ćeš ih sutra možda morati pojesti.

Naučio sam... Osmeh je besplatan način da poboljšaš svoje izglede.

Naučio sam... Kada te novorođeno unuče uhvati ručicom za mali prst, povezali ste se za celi život.

Naučio sam... Svako želi živeti na vrhu planine, ali sva sreća i rast događa se penjući se na nju.

Naučio sam... Što manje vremena imam, više posla napravim.

Autor nepoznat

Priložio Miroslav Čobrda, HJC Pivnice

**RADUJ SE TUĐJIM USPEŠIMA I
UZDAJ SE U BOGA ZA SVOJE.**

Joyce Meyer

PUSTI NEKA PRIČAJU O TEBI

Živio jednom jedan bračni par koji je imao dvanaestogodišnjeg sina i jednog magarca.

Odlučili su malo putovati, raditi i upoznati svijet, i tako krenuli na put.

Kada su došli u prvo selo ljudi su komentarisali: „Pogledajte vi ovog nevaspitanog dječaka. On sjedi na magarcu dok njegovi siroti stari roditelji vuku magarca.“ Žena tada reče mužu: „Nećemo dozvoliti da ljudi tako loše pričaju o našem sinu.“ Muž je skinuo dijete s magarca i sam sjeo na njega.

Kada su došli u drugo selo ljudi su mrmljali: „Pogledajte ovo, sram nek bude ovog čovjeka

kada pušta da mu žena i dijete vuku magarca dok on sjedi.“ Odlučili su onda da će žena sjesti na magarca, a muž i sin će držati uzde.

Došli su i u treće selo gdje su ljudi ponovno komentarisali: „Jadan čovjek! Cijeli dan je radio, a žena mu je sjela na magarca. I jadan sin! Ko zna što ga sve čeka s takvom majkom.“ Tada odlučiše da se njih troje popnu na magarca i pođu dalje.

Kada su došli do sledećeg sela čuli su mještane kako komentarišu da će jadnom magarcu puknuti leđa zbog prevelike težine. I tada njih troje siđoše dole i odlučiše hodati pored njega.

Kada su prolazili kroz slijedeće selo, nisu mogli vjerovati komentarijima ljudi koji su im se smijali: „Pogledajte ove tri budale... Hodaju, a imaju magarca koji bi ih mogao nositi.“

Uvijek će te ljudi kritikovati i pričati loše o tebi šta da ti napraviš. Teško je svima ugoditi, a i teško je pronaći osobu kojoj ćeš biti dobar baš takav kakav jesi.

Izvor: *Novi život*

USTRAJNI

Završetak je bolji od početka.

PROPOVJEDNIK 7:8

Zamislite da ste saglasni s ovom tvrdnjom: *Način na koji smo „završili“ važniji je od načina na koji smo „počeli“.*

U hrišćanskom će životu pravi završetak biti kada nam naš Gospod kaže: „Dobro došao, dobri i vjerni slugo!“

Međutim, šta je potrebno da bismo vi i ja čuli ove izvanredne riječi od Onoga ko nam znači sve na svijetu? Završiti život na dobar način, znači živjeti na dobar način. To sasvim sigurno uključuje i znanje kako „ne odustati nikada“. To znači imati *ustrajan* duh. Kako to postizemo? I zašto je to toliko važno?

Iskreno, zabrinut sam, jer mislim da mnogi vjernici neće dobro završiti. Bog mi je jednom dao vrlo otrežnjujuću viziju koja se odnosi na ovu temu.

Čovjek je veslao u čamcu protivno jakoj riječnoj struji. Trudio se nadvladati protivan tok vode – težak, ali izvediv zadatak. Često su pored njega prolazili brodovi, veći i luksuzniji, prevozeći grupe ljudi i ploveći niz struju. Ljudi su se na ovim brodovima smijali, pili i uživali. Povremeno bi pogledali na čovjeka koji se borio sa strujom i rugali mu se. On se morao boriti za svaku stopu svoga napretka, dok su oni činili vrlo malo, zapravo, nisu činili ništa. Nakon nekog vremena, čovjek se umorio boreći se protiv struje. Umoran i obeshrabren, odložio je vesla. Još je nekoliko trenutaka nastavio ploviti uzvodno zbog zamaha, ali je ubrzo stao. Zatim se nešto vrlo tužno i strašno dogodilo: premda još uvijek okrenut u smjeru uzvodno, njegov je čamac počeo ploviti nizvodno sa strujom. Ubrzo je čovjek ugledao još jedan brod za zabavu. Ovaj se razliko-

vao od prijašnjih brodova jer je – poput njegova čamca – i ovaj brod za zabavu bio okrenut uzvodno, ali je plovio nizvodno sa strujom. I na ovom su brodu plovili ljudi koji su se smijali, družili i uživali. Budući da je bio usmjeren uzvodno – u smjeru u kojem je on želio ići – odlučio je skočiti na brod i pridružiti im se. Sada su postali blisko povezana skupina. Za razliku od drugih brodova za zabavu, koji su bili okrenuti i plovili nizvodno, ovaj je brod bio okrenut u smjeru uzvodno. No, žalosno je to što je nastavio ploviti nizvodno sa strujom.

Kakvo je tumačenje ove vizije? Rijeka predstavlja svijet, a čamac je naše ljudsko tijelo koje nam omogućava živjeti i funkcionisati u ovome svijetu. Čovjek koji vesla u čamcu je vjernik; njegova vesla predstavljaju Božju nezaluzenu milost. Brodovi za zabavu predstavljaju one koji imaju zajedničku svrhu, a riječna struja predstavlja tok ovog svijeta, koji je pod vlašću zloga.

Čovjek ima sposobnost da se veslima milosti odupre struji i kreće uzvodno prema svojoj sudbini, napredujući u kraljevstvu Božjem. Njegova fizička snaga predstavlja njegovu vjeru. Nažalost, njegova snaga slabi i on se umara zbog borbe. On misli da nema ono što je potrebno, a

zapravo ima. Posljedica je toga da u jednom trenutku izgubi polet i odustaje.

Jednom kada je čovjek prestao veslati, čamac se kratko vrijeme nastavlja kretati naprijed (uzvodno) zbog zamaha. Upravo tu nastupa prevara. Čovjek još uvijek vidi neki plod u svom životu, premda ga ono što rađa više ne pokreće. Pogrešno misli da premda više nije budan i oprezan može lagodno živjeti i voditi uspješan hrišćanski život.

Konačno, čamac se zaustavlja, a onda se počinje vraćati nazad (nizvodno) – isprva polako, pa sve brže, dok ne postigne brzinu struje.

Ovdje je pouka vizije: dok je njegov čamac još uvijek okrenut u smjeru uzvodno, on klizi nazad zajedno sa strujom. Sada ima izgled hrišćanstva – zna izraze, pjesme, manire kraljevstva – ali se u stvarnosti prilagođava putovima svijeta (vidi 1. Jovanova 2:15-17).

Negdje na tom putu, naš glavni lik ugleda drugi brod na kojem se drugi „vjernici“ poput njega zabavljaju. Svi se oni smatraju dijelom crkve jer su, kao i on, okrenuti u smjeru uzvodno. Znaju izraze, pjesme i manire. Međutim, zadovoljni su i uživaju pomireni s besplodnim „hrišćanskim“

životom, nalazeći se pod vlašću zloga koji upravlja strujom.

Ljude u tom „hrišćanskom brodu“, više ne progone i niko im se iz nevjerničkog svijeta ne ruga. Zapravo, oni su prihvaćeni i ponekad ih dobrodošlicom pozdravljaju uticajne osobe u svijetu. Oni se više ne trude i ne trče prema naprijed kao što je apostol Pavle poticao hrišćane da čine: „Ispružajući se prema onome što je naprijed, trčim prema cilju da postignem nagradu, nebesko stanje u koje nas je Bog pozvao po Isusu“ (Filipljanima 3:13-14).

Ustvari, ovi plutajući vjernici vrlo se malo opiru, zapravo nika-ko, vrijednostima ovoga svijeta. Razmislite o onome što je apostol Jovan napisao: *Doslovno sve što se događa u svijetu – željeti sve na svoj način, željeti sve za sebe, željeti biti važan – nema ništa s Ocem. To vas sve odvaja od*

Njega. A svijet sa svojim željama, željama, željama prolazi - a ko god vrši ono što Bog želi, ostaje zauvijek (vidi Prva Jovanova poslanica 2:16-17).

U viziji koju sam vam opisao, sudjeluju tri vrste ljudi: *vjernici, nevjernici i prevareni.*

- Nevjernik jednostavno plovi sa strujom, nesvjestan stvarnosti želja, želja, želja.

- Vjernik se mora truditi i trčati u borbi vjere kako bi napredovao u kraljevstvu.

- Prevareni krije svoj motiv želje, želje, želje iza svog „hrišćanskog izgleda“ i pogrešnog korištenja Pisma.

Znam da ova vizija predstavlja uznemirujući pogled na ljude vjere danas, no ona nas primorava, svakog od nas, da sebi postavimo životno važno pitanje: „Kojoj od ovih osoba ja nalikujem?“

Konačno, Božja riječ nam naređuje: „Jer ništa od onoga što je u svijetu – požuda tijela, požuda očiju, oholost zbog imetka – ne dolazi od Oca, nego dolazi od svijeta. A svijet sa svojom požudom prolazi; a ko vrši volju Božju, ostaje zauvijek.“

Sami sebe ispitajte kako biste utvrdili jeste li čvrsti u vjeri. Ne plutajte uzimajući sve ‘zdravo za gotovo’. Redovno se pregledajte.

Potreban vam je dokaz iz prve ruke, ne puko ‘rekla-kazala’ da je Hrist u vama. Istražite to. Padnete li na ispitu, učinite nešto u vezi toga (2. Korinćanima 13:5).

Nakon što sam imao tu viziju i postao svjestan njezinog tumačenja, još su me više osvjedočile riječi upućene jevrejskim hrišćanima:

Zato „uspravite mlitave ruke i klecava koljena“ i „pravo hodite svojim nogama... Budno pazite da ko ne ostane bez milosti Božje“ (Jevrejima 12:12-13, 15).

Kao Božja djeca, trebamo imati tu očajničku želju završiti dobro svoju trku, radi Njegove slave. Nikada ne bismo smjeli poželjeti, samo zato što smo se umorili, odložiti vesla i plutati sa strujom sistema ovog svijeta i tako se odvratiti od Božje milosti.

Sve što nam je potrebno jeste da u Pismu pronađemo primjere

ljudi koji su završili odnosno nisu završili dobro i šta im se dogodilo.

Razmislite o Solomonu, Davidovom sinu, najmudrijem, najbogatijem, najmoćnijem čovjeku svoga vremena. On je dosegao visine kojima se ni jedno ljudsko biće generacijama prije i poslije njega nije ni približilo. Međutim, umorio se – odložio je svoja vesla – i u kasnijem dijelu svoje vladavine odvratio se srcem od Boga kako bi pristao uz sistem ovog svijeta.

Zato što je Solomon imao mnogo strankinja, više je nego vjerovatno da je u svom domu imao stalni sukob zbog svoje iskrene poslušnosti i privrženosti Gospodu. Radi mira u kući, nije ostao odan Gospodu, već je počeo ne samo podizati oltare, nego i poštovati strane bogove svojih omiljenih žena.

Solomon je veoma trpio zbog svoje ludosti, ali su njegova djeca i unuci bili daleko više pogođeni njome. Kraljevstvo, koje mu je bilo povjereno, nekada tako snažno zbog vjernosti njegovog oca Davida, u početku je jačalo radi Solomonove izvrsnosti. No zbog Solomonovog propusta da trku završi dobro, kraljevstvo je doživjelo slom i na kraju propalo. Istorija Izraela bi bila drugačija da je Solomon bio ustrajan.

Usporedimo sada Solomona i Jovana Krstitelja. Jovan je bio odlučan i tvrdo se držao istine, smjelo ju je živio i objavljivao. On se, kao i Solomon, suočavao s nevoljom, ali su moguće posljedice po Jovana bile daleko gore nego po Solomona. Naime Jovanu se nije protivila njegova žena, ili više njih, već glavom i bradom kralj Judeje. Solomon je imao sukob unutar svog doma, ali je Jovanu prijetilo utamničenje, mučenje i, vjerovatno, smrt. Pa ipak, oči u oči sa tako okrutnim i ekstremnim posljedicama, Jovan je nepokolebljivo stajao za istinu, svojim životom i porukom koju je objavljivao. Rezultat je taj da je Jovanovo nasljeđe superiornije u odnosu na Solomonovo.

Nisu samo Jovan Krstitelj i Solomon doživljavali nevolju – brzu riječnu struju – doživljavamo je i vi i ja. Nalazimo se u ozbiljnoj bici protiv ispraznih i plitkih vrijednosti ovoga svijeta. Uticaj svijeta je moćan. Prevaran. Zavedljiv. Vrlo je lako umoriti se, misliti kako je u redu prestati biti ustrajan, predati se i otplutati nošem riječnom strujom. No jedini način na koji, kako vi tako i ja, možemo završiti svoju trku jeste da budemo ustrajni u našoj vjeri. Čineći tako, postaćemo neko s kime se može računati, prava prijetnja kraljevstvu tame.

USTRAJAN DUH

Šta to znači biti ustrajan? Pojam opisuje stav ili držanje koje je odlučno, uporno i nepopustljivo. Jednostavnije rečeno, ono ne popušta. Popustiti znači postati mekan, omlitaviti ili čak pristati uz nešto. Neki od sinonima koji pomažu definisati riječ *ustrajan* su „čvrst, neumoljiv, oštar, beskompromisan, nezaustavljiv, tvrdoglav“, čak i „tvrdokoran“. Ostali opisi uključuju „stalan, odlučan, iskren, nepokolebljiv, uporan“, i „strog“.

Ustrajnost se može odnositi na zlu, nepopustljivu silu, ali za našu raspravu ćemo ustrajnost razmatrati u pozitivnom, božanskom smislu. Stoga će pojam označavati nekoga ko je smion, odvažan i odlučan izvršiti zadatak koji je dobio. Nezavisno radi li se o kratkoročnim ili dugoročnim ciljevima, ustrajno je srce spremno ići do kraja u skladu s očekivanim rezultatom. Ništa ne može skrenuti nju ili njega od ostvarivanja cilja.

Kada razmišljamo o ustrajnom vjerniku, onda govorimo o nekome ko je apsolutno nepopustljiv u vjeri, nadi i poslušnosti Bogu – bez obzira na nevolju. Osoba ustrajna u vjeri, na svaki način posvećena tome da svoju trku dovrši, stvara istoriju u najtačni-

jem smislu te riječi, a nebo će je zauvijek poznavati kao onu kojoj je osiguran onaj Gospodarev srdačan pozdrav: „Dobrodošao.“

Ove riječi koje opisuju stav ustrajnosti nisu uvijek opisivale čovjeka kojeg dobro poznajem – *mene!* Upravo suprotno, umjesto ustrajnog duha, ja sam imao duh odustajanja. Ma biću direktan – bio sam čovjek koji se brzo predaje.

Dijete Božje sam postao 1979. godine dok sam studirao na Sveučilištu *Purdue*. Po završetku semestra, vratio sam se kući ispunjen takvim entuzijazmom da sam iz istih stopa podijelio svoju novopronađenu vjeru sa mojim rimokatoličkim roditeljima. Moja mi je majka odgovorila: „Džone, to je još jedna od tvojih mušica. Odustaješ ti od toga kao i od svega drugoga do sada.“

Žalac njenog komentara nisu bile njezine negativne riječi ili nešto što je izgledalo kao ponižavajuća optužba. Ne, baš suprotno, žalac je bio u tome što je bolno bila u pravu: imao sam istorijat odustajanja od gotovo svega.

Sjećam se kako sam se, kao mladić, borio sa strahom da neću moći održati brak. Obično bih se prestao viđati s djevojkama nakon drugog ili trećeg izlaska. Bile su to privlačne i drage djevojke koje su imale divne osobnosti, ali ja bih se umorio od njih. Drugi bi mladići izlazili s tim djevojkama i ostvarivali trajne veze. No ja bih išao od jedne do druge.

Nisam brzo odustajao samo kad se radilo o izlascima. Počeo sam učiti klavir, ali sam odustao od toga u roku od šest mjeseci.

Moji mi roditelji to nisu htjeli dopustiti, ali sam na kraju postao krajnje apatičan tako da je moja učiteljica klavira molila moju mamu i mog tatu neka mi dopuste odustati od klavira. U čitavoj njenoj karijeri, ja sam bio jedini učenik kojeg je ona morala poticati da prestane s učenjem!

Kasnije sam nagovorio svoje roditelje da mi dopuste učiti svirati gitaru. Kupili smo skupu gitaru, a ja sam strastveno počeo svirati, ali tek nekoliko mjeseci.

U sportu je bilo isto. Igrao sam bejzbol i odustao nakon nekoliko

godina. Zatim sam igrao košarku, samo jednu sezonu. Zatim golf; opet, jednu sezonu. Atletika, isto.

Popis se, naravno, nastavlja. Počeo bih čitati knjigu, ali je ne bih dovršio. U srednjoj školi sam samo jednu knjigu pročitao do kraja – *Starac i more*, Ernesta Hemingveja. Bila je to lektira, a kako je knjiga bila mala, uživao sam je čitati do kraja; tako sam je i pročitao.

Učlanjivao sam se u klubove, samo da bih se kasnije ispisao. Zanimao sam se za posebne stvari i kupovao skupu opremu, samo da bih je ostavio u ormaru ili negdje rđati nakon moga snažnog i poletnog starta.

Kratko rečeno, moja je mama bila u pravu u svojoj procjeni. Hoću li ponoviti svoj utvrđeni obrazac? Hoću li odustati od hrišćanstva, moje novopronađene vjere u Boga, moje nove strasti? Hoće li moja Biblija i knjige za proučavanje završiti u ormaru sa svim mojim ostalim interesi-

ma koji su bili kratkoga vijeka?

Dobra je vijest ta da je taj nekađasnji čovjek, koji prebrzo odustaje, strastveno zaljubljen u Isusa Hrista sada već više od trideset godina. Danas sam predan – da, jesam, čak i više nego što sam bio kad sam došao kući i rekao mojim roditeljima da sam našao novu vjeru. Svemogući Bog, moj Otac, učinio je da sam prestao biti čovjek koji prebrzo odustaje ili se umara. Kroz svoga je Duha Svetog u meni izgradio vrlinu ustrajnog duha. Bog me je učinio *ustrajnim vjernikom*.

Ako ste primili Isusa Hrista kao svoga Gospoda, ta vrlina i vama stoji na raspolaganju. No ona se mora razviti. To je svrha ovog djela – otkriti način na koji možete povećati i proširiti ovu sposobnost koju Bog dragovoljno daje, tako da možete dobro živjeti i svoju trku dovršiti.

John Bevere
Iz knjige USTRAJNI

NACIONALNO PROBUĐENJE

NACIONALNO PROBUĐENJE DONOSI PREOBRAŽAJ U ZEMLJI

Svaki narod je u potrebi za prvim probuđenjem kakvih je bilo mnogo u istoriji po celom svetu. U nekim zemljama ovakva probuđenja se baš sada dešavaju, a mi taj prodor očekujemo po celom svetu. Kada se Duh Božji izlije na ceo jedan narod, mnoštvo ljudi će se spasti i istorija će se promeniti. Ključ za ovakva probuđenja je uvek u Božjoj crkvi. Takođe postoje još neke značajne činjenice koje stvaraju uslove za probuđenje. Na primer, znamo da rat i druge nevolje u zemlji često ljude vode da traže Boga. Pa ipak, probuđenje uvek stiže kao odgovor na molitvu. Hajde da bliže pogledamo na sredstva preko kojih dolazi do nacionalnog probuđenja.

NACIONALNO PROBUĐENJE ZNAČI DA SE MNOGI SPASAVAJU

Probuđenje je izlivanje Božjeg Duha. Bog izliva svoga Svetog Duha kao odgovor na molitve vernika. Duh Božji ubeđuje ljude o grehu, pa oni uviđaju potrebu za spasenjem; na taj način mnoštva ljudi prihvataju evanđelje o Isusu. Crkvene zgrade se ispunjavaju ljudima čija srca čeznu; crkvene zgrade su pune ne samo nedeljom, nego svake večeri. Ljudi se mole Bogu u svojim kućama kao nikada pre, i svuda su ljudi obuzeti onim što se dešava. Probuđenje ne znači da će svaka osoba u jednom narodu biti spasena, ali se ipak toliko mnogo njih spasava da će cela nacija to primetiti. Ovo je vrsta probuđenja koja je danas potrebna nacijama!

NACIONALNO PROBUĐENJE ZNAČI DA NAROD MENJA STAV

Nacionalno probuđenje znači promenu u celom narodu. Probuđenja su formirala norvešku naciju. Bilo je to probuđenje koje je promenilo našu zemlju i stvorilo same temelje za našu državnost i nezavisnost, jer nacionalno probuđenje donosi promenu stava u zemlji. Nešto se dešava u duhovnom, nevidljivom svetu što menja celu zemlju. To je kao promena vremena. Iz mračnih kišnih dana u sunčane svetle dane. Kada probuđenje postigne takvu nacionalnu dimenziju, to je kao da se oblaci raziđu i kroz njih svetlost zasija po celom narodu.

U svakom domu, ljudi će govoriti o probuđenju. Čak i oni koji nisu lično uključeni, neće moći ništa drugo da rade nego da pričaju o probuđenju. Nešto se dešava po celom narodu, nešto što će svi morati da primete i priznaju.

Nacionalno probuđenje je blagoslov za sve. Greh i sila sotone će se povlačiti od naroda. Kriminal će opadati i zdravstveno stanje ljudi će se popraviti, jer oni koji prime evanđelje dovede u red svoj fizički i mentalni život.

„I nastala velika radost u onom gradu“ (Dela 8:8).

U Delima apostolskim čitamo o probuđenju u Samariji. O ovom probuđenju je rečeno da „je Samarija primila reč Božju“ (Dela 8:14). Čitamo o tome kako su se ljudi spasavali, kako su bolesni bivali isceljeni, a zli duhovi isterani; i čitamo o znacima i čudesima koja su se dešavala.

Ovo je u celom gradu stvorilo uzbuđenje, a ne samo u lokalnoj crkvi. Baš to se i dešava kod nacionalnih probuđenja. Silom Božjom svi bivaju dotaknuti, a onda dolazi do promene stava u ljudima, pa i u celoj zemlji. U celom gradu je bila velika radost.

NACIONALNO PROBUĐENJE ZNAČI PREOBRAŽAJ

Pravo nacionalno probuđenje stvara promene i reforme. Nacionalno probuđenje je radikalno. Probuđenje gori kao vatra i donosi promene. To je probuđenje koje je nama potrebno i za koje se molimo i čekamo ga.

Najvažnija stvar je, naravno, da se ljudi spasavaju i budu spremni za nebo, ali postoji veza između probuđenja koje

podstiče ljude da traže Boga i činjenice da se srce naroda obratilo Bogu. Naciji je na svim nivoima potrebno probuđenje.

Ne samo malo, tiho probuđenje među vernicima, nego potpuno prodorno probuđenje koje reformiše narod. Ono treba da utiče na školski i obrazovni sistem, zdravstvenu zaštitu i druge društvene službe, industriju, ekonomiju, pa čak treba da utiče i na političkom planu na narod, što stvara okvir za bolje uslove života i budućnost ljudi. Zbog ovoga treba da se molimo za kralja, za vladu, parlament, oblasna veća, lokalnu upravu, sudove i sve važne ustanove u našem društvu.

VLADA NARODA

Mi hrišćani smo ostali tihi suviše dugo u vezi sa političkim pitanjima. Tako lepo zvuči kada kažemo da se ne smeju mešati hrišćanstvo i politika. Odavno je došlo vreme da više hrišćanstva umešamo u politiku da bismo uticali na društvo i stvarali promene.

U ovome svetu, politika jeste deo našeg života. Politika stvara društvo i stvara okvir za to kako ćemo živeti. So i svetlo su

potrebni više nego ikada u politici. Ovo nije vreme kada treba ćutati. Upotrebiću jedan opis iz Biblije:

„A mi ćutimo. Ako uščekamo... stignuće nas bezakonje“ (2. Car. 7:9).

Biblija nam daje izazov da se molimo za vladu. Mi to činimo, ali treba još nešto više da uradimo. Našim molitvama mi možemo da promenimo političke odluke. Kada se u zemlji ponovo uspostavi strahopoštovanje prema Bogu, političari će biti „primorani“ da donose drugačije odluke, jer je kroz molitvu već doneta odluka na „višem nivou“.

Za zemlju je dobro da u njoj vladaju muškarci i žene koji se boje Boga i poštuju Božje zakone i propise, i koji se usuđuju da stanu iza onog što je pošteno i ispravno. Ključ za ovu promenu je u rukama hrišćana. Srce naroda mora ponovo da se okrene ka Bogu.

„Kad se umnožavaju pravednici, veseli se narod, a kad vlada bezbožnik, uzdiše narod“ (Priče 29:2).

NOVA ZAVISNOST OD BOGA

Svakoj zemlji je potrebno da

zavisi od Boga. Narod koji se boji Boga imaće Božji blagoslov. Tako je u našoj zemlji bilo generacijama. Čak su i nehrišćani poštovali Božju Reč i mnogi od njih koji se ne zovu hrišćanima, ipak su se molili Bogu za pomoć i za njegov blagoslov u njihovom životu.

Ovo je vrsta bogatstva za jednu zemlju i njene buduće generacije. Borba sa kojom se sada suočavamo jeste borba za generacije koje rastu. Jedino od čega zemlja sto posto zavisi je Božji blagoslov, a mi ne smemo zaboraviti da celokupno bogatstvo koje se nalazi u jednoj zemlji potiče od Boga. Voda, plodno

tlo, ribe u moru, ptice na nebu i sve ostalo poklonjeno nam je Božjom milošću.

Zato nikada ne smemo zaboraviti Boga, a promene će stvoriti novu zavisnost od Boga. U našoj zemlji je bilo vremena kada su roditelji morali da mole: „Daj nam danas naš hleb nasušni“, jer nisu imali hrane za decu, a Bog im je pomagao u krizi i velikoj potrebi.

Zavisiti od Boga je zapravo veliki blagoslov. Ovo nam je potrebno ne samo u zlim vremenima već i u dobrim.

Arnfinn Clementsen

MENTORSKI ODNOSI

Mojsije – Isus Navin

Sveto Pismo je prepuno mentorskih primera, gde prokušan i dokazan vođa mentoriše i na kraju predaje štafetu znanja, vodstva i pomazanja svom učenu.

Jedan od najvećih vođa u Starom zavetu je bio Mojsije. On je vodio preko dva miliona oslobođenih robova preko pustinje i susretao se sa velikim izazovima tokom tih četrdeset godina. Na mene je ostavio veliki utisak Mojsijev odnos sa njegovim učnikom Isusom Navinom.

Otkrivanje Isusovog potencijala

Isus Navin se prvi put pominje u situaciji kad se susreću Izraelci sa Amalečanima.

„A Mojsije reče Isusu: Izaberi nam ljude, te izađi i bij se s Amalikom; a ja ću sutra stati na vrh brda sa štapom Božjim u ruci. I učini Isus kako mu reče Mojsije, i pobi se s Amalikom; a Mojsije i Aron i Or izadoše na vrh brda“ (2. Moj. 17:9-10).

U ovoj teškoj ratnoj situaciji Isus je bio izabran da bude voj-

skovođa i uz duhovnu podršku Mojsija, Isus je sa svojim neiskusnim borcima pobedio puno iskusniju neprijateljsku vojsku. U ovoj situaciji došli su do izražaja Isusovi talenti ali i Božiji poziv da bude vođa velikog moštva naroda. Naravno on preko noći nije postao Mojsijev zamenik. Pokazao je veliki potencijal za vođu svojom poslušnošću i hrabrošću, ali je trebalo da prođe 40 godina da bude u mentorskim odnosima sa Mojsijem da bi uzrastao u ono što je Bog imao za njega.

Mentorski trening

Isusov glavni trening od strane Mojsija je bio da je on živeo sa njim. Iz prve ruke je iskusio šta to znači voditi Božiji narod. To je najbolja priprema. Jer onda učenik iz prve ruke vidi mentorov život, veru, strpljenje reagovanje u problematičnim situacijama...

Mentor duhovnik

Mojsije se Isusu Navinu ponudio kao mentor duhovnik. Jedino je njega poveo na brdo Božije da se susretne sa Bogom i jedini Isus se nije nalazio u kampu kada je narod napravio zlatno

tele (2. Moj. 24:13, 2. Moj. 32:17). Takođe, jedino Isus Navin je odlazio zajedno sa Mojsijem u šator sastanka gde se Bog susretao sa Mojsijem.

„I Gospod govoraše s Mojsijem licem k licu kao što govori čovek s prijateljem svojim. Potom se vraćашe Mojsije u logor, a sluga njegov Isus sin Navinov, momak, ne izlažашe iz šatora“ (2. Moj. 33:11).

Mentor nastavnik i savetnik

U situaciji kada su dvojica prorokovala u kampu, Isus Navin je tražio od Mojsija da im zabrani da prorokuju. Mojsije se postavlja kao mentor nastavnik i savetnik, pokazujući svoju širinu, a i sigurnost, i kaže Isusu da ne treba da im zavidi, jer njegova želja je bila da svi budu proroci i vođe (4. Moj. 11:28-29).

Mentor trener

U potrebi za slanjem 12 uhoda, Mojsije šalje svog štićenika u ovu misiju sa ciljem da stekne iskustvo upoznavanja obećane zemlje, ali takođe veštinu preživljavanja među neprijateljskim narodom (4. Moj. 13-14).

Na kraju misije, jedino Isus i Kalev donose dobro svedočanstvo o zemlji i ohrabruju narod na akciju, jer su videli Božiju ruku na delu.

Mentor pokrovitelj

Nakon mnogih i burnih iskušenja, pobuna, vrtenja po pustinji. Mojsije se predstavlja i kao mentor pokrovitelj:

„I reče Mojsije Gospodu govoreći: Gospode Bože duhovima i svakom telu, postavi čoveka nad ovim zborom, koji će izlaziti pred njima i koji će dolaziti pred njima, koji će ih izvoditi i opet dovoditi, da ne bi bio zbor Gospodnji kao ovce koje nemaju pastira. A Gospod reče Mojsiju: Uzmi k sebi Isusa sina Navi-

novog, čoveka u kome je duh moj, i metni ruku svoju na nj, i izvedi ga pred Eleazara sveštenika i pred sav zbor, i podaj mu zapovesti pred njima. I podaj mu od slave svoje, da ga sluša sav zbor sinova Izrailjevih“ (4. Moj. 27:15-20).

Mojsije je trebao da podeli od svoje slave, svoga autoriteta i pomazanja sa budućim vođom naroda. Ovo postavljanje od strane Mojsija je imalo za posledicu da je Isus Navin bio pun duha mudrosti, i narod je slušao Isusa i pokoravao mu se kao i Mojsiju (5. Moj. 34:9).

Nakon 40 godina pod Mojsijevim mentorstvom Isus je postao vođa narodu i uveo ih je u obećanu zemlju. Bog je preko

njega doneo velike pobede, podelio je osvojenu teritoriju na dvanaest plemena Izraela.

Isus Navin spada u kategoriju vođa koji su uspeali da dobro završe život, bez mrlja u svojoj biografiji. On je ostavio veliki utisak na mene, što je toliko godina uspeo da bude u Mojsijevoj senci i da ostane veran do kraja. Moje mišljenje je da je u svome vođstvu on prerastao Mojsija, jer njegov život je bio bez mane, jedino u slučaju Gibeonaca nije pitao Boga za savet. Jedino što se može zameriti Isusu Navinu jeste što nije izgradio svoga naslednika, i što nije nastavio mentorske odnose sa nekim iz sledeće generacije.

Mene rastužuju sledeći stihovi: „Ali umre Isus sin Navinov sluga Gospodnji, kad mu beše sto i deset godina... I sav onaj naraštaj pribra se k ocima svojim, i nastade drugi naraštaj iza njih, koji ne poznavашe Gospoda, ni dela koja je učinio Izraelju“ (Sudije 2:8-10).

Isus je poslužio svojoj generaciji, koja je bila sjajna. Štafetu je preuzeo od Mojsija koji je bio veliki vođa. Trčao je sa tom štafetom, ali nije ju preneo na sledeću generaciju, i to mene čini tužnim, što je u ovome zakazao on i cela njegova generacija, jer nisu razmišljali šta će biti posle njih.

Mentorski odnosi su veoma važni i o tome treba puno propovedati i naučavati u crkvama. Bio je to slučaj i u našoj zemlji da Bog je neke propovednike silno koristio u prošlosti, ali svoje nasleđe nisu nikome preneli. Tako je svaka nova generacija kretala iz početka umesto da gradi već na izgrađenom.

Našoj zemlji trebaju ljudi koji će biti spremni da podele svoje iskustvo, znanje, veštine, resurse, mudrost, autoritet... Ali isto vreme nam trebaju učenici, oni koji će biti poučljivi i želeći da to prime od mentora.

Miroslav Čobrd
HJC Pivnice

Jedan od glavnih zadataka mentora jeste da razvija svoje učenike i pomaže im da iskoriste svoj puni potencijal.

SLUČAJ

Gospode, Gospode naš! Kako je veličanstveno ime Tvoje po svojoj zemlji! Podigao si slavu svoju više nebesa. (Psalam 8:1)

Da, da, reći će neko mrzovoljno, to je velelepni hvalospev. Samo se on ne uklapa u moj sivi današnji dan. U nebeskom svetu gde živi Bog, tonovi takvog hvalospeva mogu da se čuju. Možda se uklapaju i u crkvu, gde ljudi vole da čuju velike reči. Ali od moje sive svakodnevnice takav je hvalospev malo udaljen.

Bože, kako je veličanstveno, Tvoje ime na celoj zemlji. Veličanstveno! Ali ja imam dosta napora u borbi sa tužnim situacijama, sa mnogim sekiracijama, sa sitničavim i neprijatnim ljudima. Ukratko: ovaj hvalospev i moj svakodnevni život su dva sasvim različita sveta. Stih hvale spada u Bibliju, ali ne i u moj svakodnevni život. Ovako sigurno razmišljaju mnogi ljudi.

Sada okrenimo drugu stranu! Verovatno je naša svakodnevnica tako siva, mizerna i mrzovoljna, jer smo isključili zahvaljivanje i slavu Božiju iz našeg svakodnevnog života. Punimo naš život brigama, zadovoljavajući svoje najprizemnije potrebe; punimo ga nekim svojim malim raspravama i sličnim stvarima. A za protok Božje slave smo zatvorili prozore. Zato su naši dani i naše duše kao „ne provetrene“.

Kako bi bilo, kada bismo svoj radni dan počinjali ovakvom rečenicom priznanja: „Gospode naš, kako je veličanstveno Tvoje ime na celoj zemlji!“ Tada bi se naša duša raširila i zaradovala. To bi bila duhovna vežba u nebeskom vazduhu.

Gospode, Bože! Došao si u Isusu na ovaj siromašni svet. Dođi i u našu svakodnevnicu. Amin.

Wilhelm Busch

MOBITEL ILI BIBLIJA?

Da li ste se ikada zapitali šta bi bilo kas bismo se odnosili prema našoj Bibliji kao da je to naš mobitel?

Da li ste se zapitali kako bi to izgledalo kada bismo u našim neseserima i džepovima umjesto mobitela nosili Bibliju?

I kada bismo još uz to prolazili kroz nju nekoliko puta na dan kao što to radimo s našim mobitelom?

I kada bismo se vratili kući po nju ako shvatimo da smo je zaboravili kao što to činimo kada zaboravimo svoj mobitel?

Da li ste ikada pomislili kako bi to izgledalo kada bismo čitali poruke iz naše Biblije umjesto onih sa našeg mobitela?

Zamislite samo kada bismo umjesto mobitela našoj djeci za rođendan poklonili Bibliju?

I kada bismo je zapravo tretirali kao nešto bez čega ne možemo?

I kada bismo Bibliju koristili u hitnim situacijama?

I kada bismo Bibliju nosili sa sobom na odmore i raspuste?

Ovo je nešto što te može potaći da se zapitaš: Hm, gdje je zapravo moja Biblija?

I još jedna stvar. Sasvim suprotno od onoga što se može desiti s vašim mobitelom, s Biblijom nikada ne morate brinuti da li napunjena, da je ostala bez mreže, da li imate kredita i da li je račun plaćen... jer je Isus već platio.

Možda te ova kratka priča potakne da razmisliš o svojim prioritetima.

Čitajte svoju Bibliju, vjerujte Bogu i uvijek se molite.

IZGUBLJENI NOVČANIK

Ovu priču je napisao Arnold Fajn, koji zapravo opisuje što mu se dogodilo kada se jednog hladnog dana spotaknuo na novčanik na ulici.

Fajn ga je podigao i vidio da se u njemu nalazi svega tri dolara, ali i presavijeno pismo koje je tu očito stajalo godinama. Ne samo što je papir tog pisma bio prilično pohaban, nego se na njemu nalazio i vrlo stari datum od kojeg je već tada bilo prošlo šezdesetak godina.

Početne riječi ovog pisma bile su: „Dragi Majkl“, a potpisano je s: „Tvoja Hana.“ Autorka ovog pisma je vrlo emotivno pisala svome dečku da njihova veza mora završiti zbog zahtjeva njezinih roditelja. Međutim, ona je završila to pismo riječima: „Majkl, uvijek ću te voljeti!”

Fajn je odlučio ući u trag vlasniku tog novčanika. Na starom pismu još je bila vidljiva Hanina adresa, tako da je Fajn preko informacija uspio doći do njezinog telefonskog broja. Ali kad ju je nazvao, bio je razočaran. Saznao je da Hana odavno tu ne živi. Osoba sa druge strane žice

je ipak znala naziv staračkog doma u kojem je bila smještena Hanina majka.

Tako je Fajn nazvao taj starački dom. No opet je bio razočaran kad je saznao da je Hanina majka umrla.

Pošto je objasnio osoblju cilj svojeg raspitivanja, dali su mu adresu i telefonski broj od Hane koji su imali u svom registru. Nazvao ga je i doznao da se i sama Hana u tom trenutku nalazila u staračkom domu. Fajn je upitao za naziv tog doma. Dobio je naziv i telefonski broj te ustanove. Potom je želio utvrditi je li Hana još živa. Ovaj put je imao više sreće. Odgovor je bio potvrđan. Fajn je s nestrpljenjem očekivao susret s tom ženom. Brzo se zaputio tamo u nadi da će je konačno sresti.

Dočekao ga je upravnik doma i rekao da Hana gleda televizijski program na trećem spratu. Neko je dopratio Fajna tamo i otišao. Fajn je prišao i predstavio se Hani i objasnio joj kako je našao ono njezino pismo. Potom je izvadio presavijeni komad papira i pokazao joj, pitajući je li to ona pisala.

„Da,” odgovorila je, „poslala sam to pismo Majklu zato što sam tada imala samo šesnaest godina, pa nam moja majka nije dopuštala da se više vidamo.” Potom je dodala: „Bio je vrlo zgodan, znate, poput Šona Konerija!” Pritom su joj se oči zaiskrile. Fajn je osjetio da se iza ovih riječi skriva velika ljubav prema Majklu, koja je očito još bila prisutna. „Da, Majkl Goldštajn je bilo njegovo ime. Ako ga nađete, recite mu da često mislim na njega i da se nikada nisam udavala. Niko mu nije bio ravan”, kazala je brišući suze. Fajn joj se zahvalio na tome što je odvojila vrijeme za njega i otišao.

Na izlazu iz doma prišao mu je pripadnik obezbjeđenja. Fajn mu je ispričao cijelu priču i rekao: „Barem sam uspio izvući prezime tog čovjeka. Ime mu je Majkl Goldštajn.”

„Goldštajn?” – ponovio je čovjek iz obezbjeđenja.

„Izvjesci Majkl Goldštajn živi tu na osmom spratu.”

Fajn se okrenuo na petama i ponovno ušao u zgradu; popeo se na osmi sprat i tamo upitao za Majkla Goldštajna. Bio je upućen do starijeg gospodina. Fajn ga je upitao: „Jeste li možda izgubili novčanik?”

„O, da, izgubio sam ga kad sam juče išao u šetnju”, odgovorio je Majkl. Fajn mu je predao novčanik i upitao je li njegov. Majkl je bio oduševljen. Počeo se zahvaljivati za pronađeni novčanik, no Fajn ga je prekinuo: „Moram vam nešto reći”, priznao je. „Pročitao sam pismo iz vašeg novčanika.”

Majkl je bio malo zatečen.

„Pročitali ste pismo?” – pitao je oprezno.

„Da, gospodine, i imam daljnje vijesti za vas”, nastavio je Fajn.

„Mislim da znam gdje je Hana.” Majkl je prebljedio. „Znate gdje je ona? Kako je?” – procijedio je.

„Ona je dobro i jednako je privlačna kao kad ste je upoznali.”

„Možete li mi reći gdje se nala-

zi? Tako bih je volio nazvati. Znae, kada je to pismo došlo do mene, moj život je završio. Nikad se nisam oženio. Nikad je nisam prestao voljeti.”

„Podite za mnom”, rekao je Fajn. Uzeo je Majkla za lakat, doveo ga do lifta i spustili su se do trećeg sprata. U tom trenutku pridružio im se i upravnik doma. Ušli su svi zajedno u Haninu sobu.

„Hana,” prošaputao je upravnik, pokazujući prema Majklu. „Poznajete li ovog čovjeka?”

Ona je namjestila naočale i pogledala u Majkla. Tada joj je on progovorio s knedlom u grlu: „Hana, ja sam, Majkl.”

Ona je ustala dok joj je prilazi- o, a potom su se jedno drugom bacili u snažan i dug zagrljaj.

Držali su se dugo, sve dok nisu osjetili da ne mogu više stajati na nogama. Zatim su sjeli, drže- ći se za ruke, te su onako ozare- nih lica, ovlaženih od suza, u- žurbano pričali o brojnim godi- nama koje su ostale iza njih, kao da su nastojali nadoknaditi propušteno.

Upravnik i gospodin Fajn su se u tom trenutku počeli osjećati kao da narušavaju nešto sveto, tako da su neprimjetno izišli iz prostorije, ostavivši ovo dvoje staraca da uživaju jedno u dru- gom.

Tri sedmice poslije, Arnold Fajn je dobio pozivnicu za vjen- čanje između 76-godišnje Hane i 86-godišnjeg Majkla. Fajn je završio ovu priču riječima: „Kako je dobro djelo Božje.”

Frederik Miler

PRIČA O TOME KAKO SE ODREĆI LOŠE NAVIKE

Jedan bogati čovjek zatraži od starog učitelja da mu učitelj sina odvikne od loših navika. Učitelj povede mladića u šetnju po vrtu. Zaustavi se na jednom mjestu i zatraži od mladića da iščupa malu biljku što je rasla nedaleko od mjesta na kojem su stajali. Mladić zahvati biljku palcem i kažiprstom i iščupa je iz zemlje. Učitelj zatim zatraži da iščupa malo veću biljku od te. Mladić malo jače povuče i iščupa i nju.

„A sada iščupaj ovu”, reče učitelj, pokazujući na jedan žbun.

Mladić je morao upotrijebiti

svu svoju snagu da bi je iščupao, ali mu i to pođe za rukom.

„A sada iščupaj ovu”, reče starac, pokazujući na drvo guave.

Mladić obuhvati rukama stablo i pođe da ga vuče iz zemlje. Ali stablo ni da mrdne.

„Pa ovo je nemoguće”, reče mladić zadihano.

„E tako ti je i s lošim navikama”, reče mu stari učitelj.

„Kada su mlade, lako ih se je riješiti, ali kad se razviju teško ih je iskorijeniti.”

Nepoznati autor

PRIHVATI ISUSA

„Ja (Isus) sam vrata, ako ko uđe kroz mene, biće spasen.“

(Jovan 10,9a)

„Svako ko prizove ime Gospodnje biće spasen.“

(Rimljanima 10,13)

***Ako još ne poznaješ Isusa Hrista kao svog Spasitelja i Gospoda,
moli ovu molitvu da Isus postane tvoj Spasitelj i Gospod.***

„Dragi Gospode, ja vjerujem u Tebe. Vjerujem da si poslao svoga Sina da umre na krstu za moje grijehе, da je On sahranjen i da je vaskrsnuo treći dan, baš kao što je i napisano u Bibliji. Kajem se za stvari koje sam učinio a koje su Te povrijedile. Molim Te oprosti mi moje grijehе. Molim Te dođi u moje srce i u moj život. Očisti me i pomoz mi da živim ispravno. Želim da se i moje ime nađe zapisano u knjizi života. Priznajem da si Ti moj Gospod i Spasitelj. Molim Te ispuni me Svetim Duhom kao što si obećao u Bibliji. Hvala Ti Gospode. U ime Isusa Hrista. Amin.“

Javi se ukoliko ti je potrebna pomoć u duhovnom rastu.

DEREK PRINCE

PROROČKI
VODIČ
DO KRAJA
VREMENA

Suočavanje
budućnosti

DEREK PRINCE

KRAJNJA
SIGURNOST

Proročanstvo svetlosti u tami vremena

DEREK PRINCE

HRISTOVA
POSLEDNJA
ZAPOVEST

NIJE TO ČASOM VREMENI

DEREK PRINCE

zašto
Izrael?

NIJE TO ČASOM VREMENI

DEREK
PRINCE

ZBOG
ČEGA JE
KRST
TOLIKO
VAŽAN

DPM
S R B I J A

+381 64 4054744

info@derekprince.rs
miki.cobrda79@gmail.com

www.derekprince.rs

USKORO

SYLOAM
www.syloam.eu

Očekujem duhovno
nadahnuće i osveženje
vere koju u Hristu Isusu
posedujemo.

Nebojša

Očekujem
veliko mnoštvo ljudi
koji stoje
u iščekivanju gladni
i žedni Božje riječi.

Brigita

Bože, očekujem
Tvoju riječ
da bih po njoj postupio!

Robert

Očekujem
promenu
u razmišljanju,
ponašanju
i potpunu predaju Bogu
u svakom području
mog života.

Marija

Do
bro
došli

Govornici:

Micael Lundin

Miroslav Fic

KONFERENCIJA

2020
vjere

Više informacija
uskoro na:

3.-5./4/2020/Osijek/KC Riječ Života